

HỎI VÀ ĐÁP

Xin chào, các bạn. Tôi vừa nói chuyện với mục sư thân yêu, người anh em của chúng ta. Tôi thì...Tôi đoán có một số trường hợp khẩn cấp chờ mà tôi không đến được; Tôi không thể đi xa hơn nữa. Chao ôi, tôi kiệt sức quá nhiều với những khái tượng. Hiểu không? Và đã có rất nhiều, khoảng mười lăm hay hai mươi sự hiện thấy chiều nay, và điều đó hoàn toàn làm tôi kiệt sức. Tôi chỉ nhận thấy một chút ở đây và ở đó. Tôi ra ngoài; tôi đã nói, “Anh Neville, nếu—nếu như anh có thể tiếp tục, hãy tiếp tục; tôi muốn lên ra ngoài và về nhà.” Tôi nói, “Tôi sắp gục ngã, thậm chí tìm tôi đập thành thịch, nhảy dựng lên.” Và tôi nói, “Tôi—tôi...thật sự không thể đứng vững được nữa.”

² Anh ấy nói, “Anh Branham, mọi người đã hỏi tôi liệu anh có thể trả lời xong những câu hỏi đó không.” Và tôi—tôi—tôi không bao giờ muốn trốn tránh nhiệm vụ. Tôi biết ơn sâu sắc Anh Neville. Và có lẽ trong vài phút tôi sẽ làm hết sức mình. Và tôi—tôi biết có...Billy đi vào đó; Tôi nói, “Con đã nhận được tất cả chưa?”

³ Anh ấy nói, “Bố ơi, có hai mươi người hoặc nhiều hơn vẫn đang đứng—đang đứng chờ.” Vì vậy tôi không thể có được...Đó là ba mươi mấy người ngày hôm nay, và khoảng hai mươi lăm người trong số họ có những khái tượng; để anh em có thể tưởng tượng tôi đang đứng ở đâu. Vì vậy tôi—tôi thực sự mệt mỏi, chỉ thực sự mệt mỏi về tinh thần. Nhưng chúng ta sẽ cầu nguyện, bắt đầu ngay với những câu hỏi mà chúng ta đã bỏ dở. Và rồi khi tôi...Nếu tôi đến Arizona và nghĩ đến những điều này, tôi sẽ luôn bị làm phiền. Tôi sẽ trở lại khá sớm, ý Chúa, và nói về chủ đề này một ngày nào đó càng sớm càng tốt, về tính đúng đắn của hôn nhân và ly dị. Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁴ Lạy Chúa kính yêu, Ngài biết lòng con, và Ngài biết cảm nghĩ của con; Ngài biết tất cả về con. Và con cầu nguyện, Chúa ôi; có rất nhiều người...Con thật sự để họ đi quá lâu, Chúa ôi; có quá nhiều người trong số họ. Nhưng con rất biết ơn vì con không tin rằng có một người đến hôm nay mà đã không được giúp đỡ.

Con tin rằng mỗi người trong số họ đã đi ra vui vẻ và thỏa lòng. Những điều mà chính con không thể trả lời, Ngài giảng xuống trong những sự hiện thấy và bày tỏ lại trong đời sống của họ (họ đang ngồi ở đây, nhiều người trong số họ, ngay bây giờ đang lắng nghe và biết đó là sự thật), và bày tỏ cho họ những điều đã xảy ra trong đời sống mà đã khiến những điều đó xảy ra. Họ biết, Chúa ôi. Không có cách nào trên đời để con biết điều đó ngoài sự vừa giúp của Ngài.

5 Và con cầu nguyện, lạy Cha Thiên Thượng, rằng mặc dù con mệt mỏi, nhưng con rất vui được làm tôi tớ của Ngài. Và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho những người đang đứng chờ đợi, nhiều người trong số họ muốn bước vào. Và con—con—con tin cậy, Chúa ôi, rằng họ sẽ—họ sẽ được chăm sóc, Đức Thánh Linh lớn của Ngài sẽ ban cho họ bất cứ điều gì họ cần.

6 Xin giúp con trả lời xong những câu hỏi này, lạy Chúa yêu dấu, hoặc làm hết sức con với chúng, để dân sự của Ngài sẽ được giải đáp những thắc mắc của họ. Con đã yêu cầu họ viết chúng. Họ đã viết chúng, và con cảm thấy có nhiệm vụ phải cố gắng trả lời chúng cho họ. Vì vậy con cầu nguyện rằng Ngài sẽ bổ sức cho con hầu cho con có thể thực hiện bốn phận của mình đối với Ngài và với dân sự. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

7 Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu ngay từ nơi chúng ta đã dừng lại sáng nay. Một số trong những câu này tôi có thể không đọc được, bởi vì rằng...Tôi hơi khàn giọng, vì tôi đã nói rất nhiều. Bao nhiêu người đã ở trên sự phân biệt hôm nay thực sự biết ơn Chúa ban cho anh em những gì...? Hiểu không? Đó là điều tốt nhất trong tất cả chúng, là các buổi nhóm thuộc loại này. Những điều các bạn muốn biết và những điều bị che giấu trong cuộc sống sẽ được tỏ ra và kể lại.

8 Và—và hãy nhớ, nhiều điều trong những điều này...Bây giờ, nhiều người trong số các bạn biết chắc chắn có những điều đáng xấu hổ đã được nói và đưa ra, nhưng không người nào từng biết điều đó ngoài tôi và Chúa. Và những gì đã được nói với các bạn, đó phải là giữa các bạn và Chúa; cứ để mặc nó. Và...Bao nhiêu người trong số các bạn biết rằng Chúa đã mặc khải những điều...mà đã làm, để giúp đỡ cho các bạn? Hãy giơ tay nếu có.

Hiếu không? Thậm chí không biết mọi người, không biết gì về họ, nhưng Ngài—Ngài đã điều đó.

⁹ Bây giờ, chúng ta hãy bắt đầu các câu hỏi thật nhanh như có thể được và xem liệu chúng ta có thể hiểu được...Có một câu hỏi khác cũng ở đâu đó ở đây. Nó viết, “Số ba.” Tôi tin rằng đó là một lá thư; đúng vậy, nó chỉ là một lá thư. Xin lỗi. Tôi sẽ đặt chúng ở đây khi tôi đến với chúng, và tôi nghĩ...Vâng, thưa quý vị, đây cũng là một lá thư. Và nó viết, “Câu hỏi,” nhưng tôi tin đó là một bức thư, một câu hỏi trong một bức thư. Không, không phải, đó là một câu hỏi về một giấc mơ. Được rồi, tôi sẽ đọc giấc mơ, và sau đó tôi sẽ xem Chúa có ban cho tôi sự thông giải về nó không, và chuyển nó cho bạn ngay khi tôi có thể. Tôi nghĩ bạn đã ghi địa chỉ của mình. Chúng ta hãy xem nó có ở đó không; nếu không, tôi sẽ yêu cầu bạn cho địa chỉ của bạn, người có câu hỏi này và—và giấc mơ. Không, bạn không ghi nó.

¹⁰ Cho dù ai đã viết bức thư đó (nó có một...nó chỉ được viết cho tôi), hãy cho Billy địa chỉ của bạn, để khi tôi lên đường đến Arizona, tôi sẽ đi vào sa mạc và cầu nguyện. Và nếu Ngài ban cho tôi sự thông giải, tôi sẽ biết viết nó tới đâu (bạn thấy không? Không có địa chỉ đó ở trên đó để đưa ra lời giải...) nếu Ngài ban cho. Nhưng tôi sẽ không nói điều đó trừ khi nó xảy ra, vì tôi chỉ có thể làm điều đó; sau đó tôi sẽ biết nó sẽ đúng. Bây giờ.

376. Cô Dâu sẽ, những người tin vào Sứ điệp này, tôi muốn nói, sẽ đi ra phía tây, cuối cùng sẽ nhóm họp ở đó không?

377. Và là (Bây giờ, chờ một chút, đây là...mang đến...Chỉ một giây thôi. Ô! Không, không phải, nó có “K-h-a.” Tôi đã nghĩ... Đó là chương Khải Huyền, và trông giống như “Mục sư Capps,” và tôi—tôi—tôi chỉ hơi—hơi bối rối về nó. Nó thì... Nếu anh em có thể nhìn thấy, nó chắc chắn trông giống như vậy. Hiếu không? Đó là “Mục sư Capps” và sau đó nó tiếp tục ở đây...Không, ổn thôi.) **Khải Huyền chương 12, nói về Cô Dâu không?**

¹¹ Không! “Bây giờ, cuối cùng, Cô Dâu sẽ đi về phía tây chứ?” Không như tôi biết; Cô Dâu là phổ quát, trên toàn thế giới. Bây giờ, mọi người hiểu điều đó hãy nói, “A-men!” [Hội chúng trả lời, “A-men!”—Bt.]

Cho dù anh em ở đâu, anh em chết ở đâu, bất cứ là điều gì, nếu anh em chết trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời sẽ đem anh em đến với Ngài. Cho dù anh em có bị thiêu rụi, bị ăn sạch, bị hủy diệt đi nữa, tuy nhiên đó là, Đức Chúa Trời sẽ mang anh em đến với Đấng Christ khi Ngài đến. Anh em không cần phải nhóm họp phía tây hay bất cứ đâu. Bất cứ nơi nào Chúa dẫn dắt anh em...

¹² Tuy nhiên, nếu anh em cảm thấy muốn đi về phía tây, hãy để tôi nói rõ điều đó bây giờ, trước khi tôi đi. Bây giờ, vì vậy... (Họ có đang ghi âm sứ điệp này không? Họ đang ghi âm à? Được rồi.) Đừng để tôi nói cho anh em biết phải đi đâu. Và nếu anh em cảm thấy muốn đi ra phía tây, hãy đi ra phía tây. Nếu anh em cảm thấy muốn đi về phía đông, bắc, tây, nam, anh em hãy đi đến nơi Chúa dẫn dắt anh em. Nói vậy hiểu điều đó hãy nói, “A-men!” [Hội chúng trả lời, “A-men!”—Bt.]

¹³ Tôi không đang cố gắng nói với bất kỳ ai rằng không nên đi đâu. Và nếu anh em đến Tucson, Arizona, nơi tôi đang sống tạm thời vào lúc này...Như tôi đã nói với các bạn sáng nay, Tôi nhớ nhà không có nhà để về. Tôi ước mình có một ai đó, một nơi nào đó mà tôi có thể gọi là nhà và đi về. Nếu, tối nay, nếu tôi có mười nghìn đô la và có thể cho đi nơi đó...và cho đi thoải mái cho một nơi nào đó mà tôi có thể nói, “Đây là nơi tôi muốn gọi là nhà,” tôi sẽ cho nó một cách tự do. Tôi không có chỗ.

Anh Fleeman, tôi chỉ...anh em đã biết tôi từ khi tôi còn là một cậu bé; tôi—tôi—tôi là một người đi lang thang. Đừng bao giờ trở thành một kẻ lang thang; hãy tìm một nơi nào đó anh chị em yêu thích và định cư; chờ đợi Chúa Jêsus.

¹⁴ Nhưng nếu anh chị em muốn đi về phía tây đến Tucson, Arizona, nơi tôi đang sống, xin chào mừng; tôi rất vui được có các bạn. Các bạn là anh, chị em của tôi. Tôi sẽ làm bất cứ điều gì trên đời để giúp đỡ. Và—và tất cả anh chị em mà đã đến đó, tôi đã cố gắng hết sức có thể để chào đón anh chị em, và chỉ cho anh chị em mọi thứ mà tôi biết, và đưa anh chị em đi khắp nơi, làm mọi thứ tôi có thể. Và anh chị em luôn được chào mừng.

¹⁵ Nhưng nếu anh chị em đến trong những điều kiện này, nghĩ rằng Cô Dâu hay điều gì đó sẽ đi lên từ Tucson, Arizona, và chỉ có

ở đó thôi, anh chị em nhầm rồi. Đừng đến vì điều đó, đừng đến vì điều đó, bởi vì đó là một sai lầm. Điều đó không đúng.

16 Bây giờ, Khải Huyền chương 12...Nhưng chỉ có một điều Chúa bày tỏ cho tôi hoặc nói với tôi như...Tôi chỉ bước ra những khả tượng (anh em hiểu không?), và hầu như khó để tránh xa nó. Hiểu không? Nhưng Ngài dường như nói chuyện với tôi một lần nữa để nói thêm về việc đi ra phía tây này.

17 Bây giờ, như tôi đã nói trước đây, tôi không ở ngoài đó chỉ để ở ngoài đó, tôi ở ngoài đó bởi vì tôi được dẫn ra ngoài đó. Nhưng để ở ngoài đó, biến nó thành nhà của tôi, tôi nghĩ điều đó là sai. Không, tôi nghĩ sẽ không lâu nữa mà chỉ một thời gian ngắn nữa thôi cho đến khi mục đích mà Đức Chúa Trời đã phái tôi đến đó sẽ đạt được. Tôi không thể nói cho anh em biết tại sao tôi lại đi, nhưng tôi sẽ không đi chỉ để đi.

18 Nó đã được hỏi trong một câu hỏi ngày nọ: “Chúng tôi biết lý do tại sao anh đến Arizona trước tiên, là vì các Thiên sứ đã xuất hiện. Tại sao anh trở lại lần thứ hai?” Anh em nhớ câu hỏi đó đã đọc chứ?

19 Bao nhiêu người còn nhớ khi tôi trở lại sau đó và đang ngồi ở đó trước Tiến sĩ Lee Vayle (Tôi tin rằng anh ấy đang ở đâu đó trong tòa nhà) và vợ tôi? Và tôi đang nói về Arizona và về việc chúng tôi đang ở lại đây, và có một bàn tay trên tường và ánh sáng và đã viết với những chữ, “Hãy trở lại Arizona.” Bao nhiêu người nhớ điều đó? Đó là lý do tại sao tôi trở lại đó. Không biết tại sao tôi quay trở lại, và khi tôi đến đó, thì Ngài đã bày tỏ lý do tại sao tôi nên quay lại. Và nếu tôi nói điều đó, thì Sa-tan sẽ chặn nó lại. Nhưng hắn không biết trong lòng tôi. Hắn không phải là Lời, vì vậy hắn không biết trong lòng tôi. Nhưng nếu tôi nói điều đó, thì hắn nghe thấy. Vì vậy bây giờ, hãy nhớ điều đó.

20 Bây giờ, khi tôi nói ngày nọ, tôi hầu như đã làm nó...hầu như có thể là anh em có thể có ấn tượng sai; Tôi đã nói, “Đừng đến Arizona.” Hiểu không? Tôi không có ý đó, “Đừng đến!” Điều tôi muốn là: Nếu anh em được dẫn đến, anh em cứ đi và làm điều đó, nếu anh em được dẫn dắt đến California, Arizona, bất kể anh em ở đâu. Nhưng nếu anh em đang đến đó, nói, “Anh Branham, tôi sẽ đến đó, bởi vì tôi tin rằng anh sẽ ở lại đó và rao giảng Lời,”

tôi tin rằng anh em đã sai ở đó. Hiểu không? Nơi tôi rao giảng, ở ngay tại đền tạm này; địa điểm là đây.

²¹ Tôi không có một buổi nhóm nào ở Arizona. Và tôi không ở Arizona mà chỉ ở vài giờ mỗi lần. Tôi chưa có...Tôi có một buổi nhóm Thương Gia sau lễ Giáng sinh, ngày đầu tiên của năm, tại Phoenix. Đó là tất cả những gì tôi có; tôi đã hứa điều đó, không có gì khác.

²² Buổi nhóm tiếp theo của tôi, theo như tôi biết, là ngay tại đây, số 8 và Phố Penn tại Đền tạm Branham. Tôi có ba mươi hoặc bốn mươi đề tài mà tôi biết sẽ mất một hoặc hai tuần để hoàn thành chúng, mà tôi có trong lòng để giảng tại Đền tạm Branham ở đây, ngay tại đây ở Jeffersonville, Indiana này.

²³ Và bây giờ, nếu anh em thực sự muốn đi đâu đó để ở lại với Lời, nơi mà Sứ điệp của chúng ta...Và Sứ điệp của chúng ta cũng không khác, đó cũng là Sứ điệp mà anh em đã nghe cả đời, chỉ có điều gì đó nhiều hơn đã được bày tỏ cho Nó. Sứ điệp này cũng chính là Sứ điệp mà Luther đã rao giảng, cùng một Sứ điệp mà Wesley đã giảng, cùng một Sứ điệp mà những người Ngũ Tuần đã rao giảng, chỉ có điều gì đó được thêm vào Nó. Nó là gì, là sự bày tỏ các Ấn, điều mà các nhà cải cách đã để lại (hiểu không?), điều đó đã được biết đến trong ngày hôm nay không thể được biết đến lúc đó. Sứ điệp Ngũ Tuần không thể được biết đến vào thời của Luther hay Wesley; nó phải đợi đến thời đại Ngũ Tuần. Nhưng thời đại Ngũ Tuần không là gì ngoài thời đại Luther tiên tiến hơn. Giống như sự chín muồi của ngô hay bất cứ điều gì khác, hội thánh cũng vậy.

²⁴ Nếu tôi giảng tối nay, tôi sẽ giảng về chủ đề này, được đánh dấu trong Kinh Thánh ở đây, *“Cây Nho đã được chuyển từ Ai Cập vào xứ Palestine.”* Bao nhiêu người trong anh em từng biết rằng Đức Chúa Trời đã phán Y-sơ-ra-ên là cây nho của Ngài? Thế thì tôi sẽ nhắc lại từ đó rằng Chúa Jêsus là Gốc Nho. Và bây giờ Hội thánh đã được chuyển đến thế gian, không bị đặt vào bụi đất, nhưng được đặt vào trong Đấng Christ, mà phải đơm hoa kết trái. Hiểu không? Và đó là sứ điệp của tôi cho tối nay nếu tôi giảng. Nhưng tôi nghĩ tốt hơn là tôi nên trả lời những câu hỏi

này, vì vậy tôi đã bỏ qua câu hỏi đó. Tôi sẽ trả lời câu đó có thể khi tôi trở lại.

²⁵ Khải Huyền chương 12 không liên quan đến Cô Dâu. Khải Huyền chương 12 (tôi chưa tra cứu nhưng tôi biết điều đó), đó là người đàn bà đứng dưới mặt trời với mặt trăng dưới chân nàng. Mặt trăng tượng trưng cho luật pháp; người đàn bà tượng trưng Y-sơ-ra-ên, giáo hội; và mười hai ngôi sao trên trán là mười hai sứ đồ đó, mười hai thời đại hội thánh, và vân vân, vừa mới đi qua. Hiểu không? Và mặt trời ở trên đầu nàng. Mà anh em thấy đây, mặt trăng là cái bóng của mặt trời, mà luật pháp là cái bóng của những điều tốt đẹp hầu đến. Và người đàn bà đó là Y-sơ-ra-ên, không phải Cô Dâu.

Bây giờ tôi sẽ không dành quá nhiều thời gian, vì tôi phải hoàn thành chúng.

378. Rô-ma 7:14-18, “Chúng ta biết rằng luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là xác thịt, bị bán cho tội lỗi. Vì tôi sẽ làm điều tôi—không; vì tôi sẽ không làm, điều mà tôi muốn; nhưng tôi làm, điều mà tôi ghét. Thế thì nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, tôi (c-a-n-...) với—với luật pháp, thì bởi đó nhận biết luật pháp, điều đó là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, bèn là tội lỗi ở trong tôi.” Điều này tôi không thể hiểu được.

²⁶ Ô, họ đã viết ra Kinh Thánh; đó là Phao-lô nói với người Rô-ma. Bấy giờ ông đã nói...Hãy để tôi trình bày nó rõ ràng để anh em có thể thấy. Ông nói, “Trong tôi có hai con người: tốt, một người muốn tôi làm; sai, người kia muốn tôi làm. Và mỗi khi tôi bắt đầu làm điều tốt, thì điều sai lại cản trở tôi.”

²⁷ Bao nhiêu người trong số các bạn trong cuộc phỏng vấn chiều nay đã làm điều tương tự, và sáng nay (thấy không?), điều giống như vậy? Tôi đã nói về nó sáng nay, nhất thời.

²⁸ Bạn là một con người bên ngoài bị sáu giác quan điều khiển; bạn là một con người bên trong được kiểm soát bởi một giác quan đó là đức tin. Và đức tin này không hòa hợp với cả sáu giác quan nếu sáu giác quan không hòa hợp với đức tin. Nhưng cái này trái ngược với cái kia. Vậy thì, hể chừng nào sáu giác quan

thuận theo đức tin, thì tuyệt vời; nhưng khi sáu giác quan không thuận với đức tin, thì hãy để mặc sáu giác quan.

²⁹ Bây giờ, chẳng hạn ở đây, Chúa Jêsus đã đưa ra một lời tuyên bố, một lời hứa. Người bên trong nói điều đó đúng; con người bên ngoài lý luận rằng điều đó không thể đúng với anh em, thế thì bỏ qua con người bên ngoài và chấp nhận con người bên trong. Bây giờ, đó cũng là điều mà Phao-lô đang nói đến. Ông đã bị bán dưới luật pháp cho tội lỗi xác thịt. Mỗi người chúng ta đều giống như vậy. Đó là lý do chúng ta...có những rắc rối chúng ta mắc phải, về kết hôn bốn hoặc năm lần, và *điều này*, và *điều kia*, và cái...mọi thứ tội lỗi, và tội tà dâm, và mọi thứ khác trong cuộc sống của chúng ta, là vì những điều đó. Chúng ta là xác thịt, và phần đó phải hư mất; nhưng rồi, bên trong, chúng ta là người thần linh, linh hồn bên trong, và đó là đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời; rồi chúng ta đặt cơ thể bên ngoài của mình phục tùng Lời Chúa bởi đức tin, bằng cách chấp nhận những gì Đức Chúa Trời đã phán.

³⁰ Làm thế nào tôi có thể lấy một cây cỏ gai và tạo ra một hạt lúa mì từ nó? Tôi không thể làm được. Chỉ có cách duy nhất nó có thể là vì bên trong cỏ gai đó đã được biến đổi từ một cỏ gai lúa mì...một cỏ gai thành một mầm được gọi là “sự sống lúa mì.” Thế thì anh em chôn cỏ gai đó, và nó sẽ sinh ra một hạt lúa mì (đúng vậy. Hiểu không?), bởi vì đã có một sự sống của lúa mì được đặt trong cỏ gai. Và sự sống của cỏ gai đã bị lấy đi; nhưng bản chất của cỏ gai vẫn còn gai góc (thấy không?), và điều đó sẽ xảy ra cho đến khi sự sống mới này được phát triển hoàn toàn khỏi mặt đất và sống dậy trở lại. Khi nó xuất hiện, thì không còn là cỏ gai nữa, mà là lúa mì—mà là lúa mì. Nhưng trong khi nó còn ở đây trên trái đất và...bên trong...ra từ đất...Và một cỏ gai, nó vẫn còn gai góc, nhưng nó có bản chất bên trong của nó là lúa mì.

³¹ Và chừng nào anh em còn sống trong cuộc đời này, anh em sẽ còn gai góc và có bản chất xác thịt điều đó sẽ làm phiền anh em chừng nào anh em còn sống; nhưng bên trong anh em, anh em được tái sinh. Và khi anh em được sống lại, anh em giống như Đấng Christ và mọi tội lỗi đã ra khỏi anh em. Hiểu không? Đó là—đó là sự việc.

32 Tôi có thể nói điều này không? Nghe có vẻ như một trò đùa. Một người da đỏ Anh-điêng...Họ là những người rất buồn cười. Và tôi...Họ không buồn cười; họ lập dị đối với chúng ta; nhưng họ có vẻ ổn với chính họ. Và nếu bạn biết họ, họ sẽ ổn thôi. Một lần một người Anh-điêng đã từng được hỏi khi anh ta được cứu...

33 Tôi nhớ một người ở Phoenix, Arizona. Billy sắp đi xuống để phát thẻ cầu nguyện. Và anh ấy chỉ đứng đó và phát thẻ cầu nguyện. Và họ là những người có thể chạy lên đó và lấy những tấm thẻ cầu nguyện...Trong khi những—những người khỏe mạnh thực sự bị đau đầu, đau răng, hoặc có vấn đề gì đó không ổn với ngón chân của họ, họ đã có—họ đã có thể cầu nguyện, Anh Ruddell. Và khi—khi họ làm vậy, thì trong hàng người cầu nguyện, điều duy nhất tôi nhận được, một người bị đau đầu, người nào đó có điều gì không ổn với ngón chân, và điều gì đó giống như vậy. Và có những người đang ngồi đó hấp hối vì bệnh ung thư và những người không đến được hàng người cầu nguyện. Tôi đã nói, “Billy, đi xuống đó và hỏi những người đó xem họ có điều gì không ổn. Và nếu họ không bị ung thư, hay một căn bệnh khủng khiếp nào đó, hoặc điều gì đó sẽ giết chết họ, đừng phát thẻ cầu nguyện cho họ. Đưa họ lên đó trong hàng người đang cầu nguyện...mà sắp chết nếu không được giúp từ Chúa. Hãy để họ những người khác cứ chờ đợi. Hãy để họ đến trong một hàng nhanh hoặc một điều gì đó. Nhưng hãy để họ những người sắp chết...” Tôi nói, “Hãy hỏi họ.”

Anh ấy nói, “Vâng, bố đã nói, ‘Chỉ xáo các thẻ và đưa cho họ.’ Đó là những gì con đang làm.”

Tôi nói, “Nhưng con đang khiến họ chạy lên đó phía trước họ, và họ nhận được...Họ là những người què quặt tội nghiệp và mọi thứ không thể có được chúng.”

“Được rồi, con sẽ làm điều đó.”

Anh ấy đi xuống; có một ông già da đỏ Anh-điêng (và họ rất kỳ quặc), ông ấy không chịu ngồi xuống ghế. Họ đưa cho ông một chiếc ghế, nhưng ông ngồi xuống nền trong trại. Ông ta đội mũ; ông không chịu cởi nó ra; có một chiếc lông vũ cắm vào phía sau nó, chỉ ngồi đó.

Billy bước đến gần ông, và anh đi ngang qua, và nói, “Ông muốn có một thẻ cầu nguyện không?”

“Ừm.”

Anh ấy nói, “Ông bệnh gì vậy, thưa Thủ lĩnh.”

Ông ấy nói, “Tôi đau!”

Anh ấy nói, “Nhưng ông đau làm sao?”

Ông nói, “Tôi đau!”

Anh ấy nói, “Nhưng tôi muốn biết ông đau gì?”

Ông ấy nói, “Tôi đau!”

³⁴ Đó là tất cả những gì anh ấy có thể nhận được từ ông ấy, nói, “Được rồi, lát nữa tôi sẽ quay lại.” Vì vậy, Billy đã đi hỏi mọi người. Ông già da đỏ Anh-diêng cứ nhìn những tấm thẻ cầu nguyện ngày càng mỏng đi. Mỗi lần anh ấy rút chúng ra khỏi túi, chúng lại mỏng đi một chút. Vì vậy sau một lúc, ông già da đỏ Anh-diêng đó đứng dậy, bước tới và vỗ vào lưng Billy để nhắc anh rằng ông cũng ở trong hàng này. Anh ấy nói—anh ấy nói, “Thủ lĩnh, ông bệnh gì vậy?”

Ông ấy nói, “Tôi đau!”

Anh ấy nói, “Chà, Thủ lĩnh, ông phải nói cho tôi biết. Bố nói không được đưa những tấm thẻ này cho những người mà sẽ...chỉ bị, như đau bụng, nhức đầu, và các thứ. ‘Đưa chúng cho những người bị bệnh nặng.’” Nói, “Ông đau thế nào, thưa Thủ lĩnh?”

Ông ấy nói, “Tôi đau.” Anh để ông ngồi xuống một lần nữa và trước khi ông...những tấm thẻ của anh ấy thực sự đã gần hết. Một vài phút...Ông cứ nhìn chăm chú những tấm thẻ. Ông quay lại và gõ nhẹ vào anh ấy một lần nữa. Ông đưa tay ra. Billy đặt tấm thẻ lên tay ông, nói, “Thủ lĩnh, đi viết trên đó, ‘Tôi đau.’”

³⁵ Ông đứng vào trong hàng người cầu nguyện, và tôi đang cầu nguyện cho ông, và tôi nói, “Ông tin chứ, Thủ lĩnh?”

Ông ấy nói, “Đúng vậy.”

Và tôi nói, “Ồ, ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho ông chứ?”

Ông ấy nói, “Đúng vậy.”

Tôi nói “Ông sẽ là một cậu bé ngoan chứ?”

Ông ấy nói, “Đúng vậy.”

Tôi gặp ông ấy khoảng một tuần sau đó. Tôi tin là Anh Fred Sothmann đã ở đó. Đó là khi họ...và khi buổi nhóm lễ trại đang diễn ra. Đó là ở Phoenix. Và tôi gặp ông ấy muộn hơn một chút trong tuần; tôi nói, “Anh ổn chứ, Thủ lĩnh?”

Ông ấy nói, “Đúng vậy.” Tôi bắt đầu nhận ra, tôi đã nói chuyện với...Tên của nhà truyền giáo trên đó là gì, ông già với bộ ria mép trắng, ở trên đó với người Apache? Tôi không thể nhớ ra tên của ông ấy. Ồ, ông ấy là một ông già tốt bụng. Vợ ông đã được chữa khỏi bệnh ung thư, anh em biết đấy. Ông ấy nói, “Anh Branham, đó là tất cả những gì ông ấy có thể nói.” Nói, “Tôi đã dạy ông ấy nói, ‘Tôi đau.’ Đó là điều duy nhất ông ấy có thể nói, ‘Đúng vậy.’” Vì vậy, đó là—đó là tất cả về nó, anh em thấy đấy. “Đúng vậy. Tôi đau!”

³⁶ Ai đó đã nói với tôi rằng ông ấy đã từng, một lần, được cải đạo, nhận được Đức Thánh Linh, và anh ấy nói với ông, “Anh nhận được thế nào?”

Và ông nói, “Khá tốt và khá xấu.”

Anh ấy nói, “Ồ, anh muốn nói khá xấu và khá tốt là thế nào?”

Ông ấy nói, “À, kể từ khi tôi nhận được Đức Thánh Linh,” ông ấy nói, “trong tôi có hai con chó, một con chó đen và một con chó trắng.” Và nói, “Chúng tranh cãi mọi lúc.” Nói, “Chúng gầm gừ và đánh nhau.” Và nói, “Con chó trắng muốn tôi làm điều tốt; con chó đen muốn tôi làm điều xấu.”

Nói, “Ồ, Thủ lĩnh, con nào trong chúng thắng cuộc?”

³⁷ Nói, “Điều đó phụ thuộc vào con nào mà Thủ lĩnh cho ăn nhiều nhất.” Vì vậy tôi nghĩ rằng đó là một câu trả lời hay ở đây. Hiểu không? Điều đó chỉ phụ thuộc vào cuộc chiến đang diễn ra trong thân thể anh em; nó phụ thuộc vào việc anh em nuôi dưỡng cho điều nào, anh em nuôi dưỡng cho bản chất nào, bản chất xác thịt thích những thứ của thế gian, hoặc bản chất thuộc linh thích những điều của Đức Chúa Trời. Đó là điều hoạt động.

379. Mọi con trai của Đức Chúa Trời có thể được xúc dầu đến mức người đó có thể làm phép lạ, những dấu hiệu,

điều kỳ diệu, hay đây chỉ là...đây có phải là theo chỉ dẫn của Đức Thánh Linh không?

³⁸ Vâng, đó là theo hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Nếu bạn là con trai của Chúa, hay con gái của Chúa, bất kể bạn là ai, khi bạn đã nhận được Đức Thánh Linh, thì Đức Thánh Linh hướng dẫn bạn làm mọi việc.

³⁹ Tôi không có thời gian. Tôi chỉ ước gì tôi có thể kể cho các bạn nghe những câu chuyện nhỏ. Mỗi khi tôi nghĩ về nó, tôi nghĩ chỉ phải bỏ qua nó. Nhưng tôi nghĩ chuyện này sẽ chỉ mất một phút.

⁴⁰ Nó ở dưới Meridian, Mississippi. Nhiều người trong số các bạn những người Một ngôi, Anh Bigby đang tổ chức...đang tài trợ cho các buổi nhóm của tôi, anh ấy là một anh em Một ngôi. Và một đêm nọ trong một buổi nhóm, Billy Paul đã đi qua đấu trường và phát thẻ cầu nguyện.Ồ, trời mưa như trút nước. Và mọi người đang đứng bên ngoài với những cái dù và các thứ. Và Billy phát thẻ cầu nguyện, và có một...Và sau đó anh ấy đến đón tôi. Và trong khi đã có...trong khi anh ấy đến đón tôi, có một cô gái nhỏ ngồi xuống phía trước, và có một người phụ nữ khác đang đi cùng một đứa trẻ nhỏ, cố gắng giữ im lặng. Và người phụ nữ nhỏ bé này đang ngồi đó với chiếc váy hoa nhỏ, dù đó là gì đi nữa, cũng là một người mẹ. Và cô thấy phụ nữ ấy, và Đức Thánh Linh phán với người nữ, điều gì đó trong lòng cô, “Hãy đi cầu nguyện cho em bé đó.”

⁴¹ “Ồ,” cô ấy nói, “lần tới khi cô ấy đi qua, mình sẽ đi cầu nguyện cho cô ấy.” Và khi bà ấy đi qua lần nữa, người đàn bà đang cầm một tấm thẻ cầu nguyện. “Ồ,” cô ấy nói, “mình—mình không thể cầu nguyện cho đứa bé đó.” Nói, “Anh Branham sẽ cầu nguyện cho em bé đó tối nay. Và mình là ai mà cầu nguyện cho đứa bé nếu Anh Branham sẽ cầu nguyện cho nó?” Vậy thì, đó là sự tôn kính, và điều đó thật tốt, nhưng đó không phải lúc nào cũng là ý muốn của Đức Chúa Trời. Đôi khi nó khác hẳn.

Đức Thánh Linh tiếp tục nói với cô ấy, “Hãy đi cầu nguyện cho em bé đó.”

Cuối cùng cô nghĩ, “Người phụ nữ đó sẽ từ chối con lạnh lùng. Biết rằng chị ấy có thể cầu nguyện đó, chị ấy sẽ không muốn

con cầu nguyện cho đứa bé đó. Chị ấy đã mang đứa bé đó đến đây, không phải để con cầu nguyện cho nó, nhưng mà để Anh Branham cầu nguyện cho nó.”

Vì vậy, Đức Thánh Linh tiếp tục nói, “Hãy đi cầu nguyện cho em bé đó.”

Cuối cùng cô ấy nói, “Ồ, để cho bản thân thấy tốt hơn, mình sẽ chỉ nói...Mình sẽ nhường chỗ cho chị ấy.” Vì vậy, cô ấy nói, “Chị yêu quý (một bà mẹ trẻ nói chuyện với người kia), chị có muốn—chị muốn...? Chị đã có em bé đó,” nói, “xin chị đến, ngồi xuống đây, ngồi vào chỗ của tôi?”

Chị ấy nói, “Ôi, Em yêu, chị không muốn ngồi vào chỗ của em.” Nói, “Chị đang cố gắng giữ cho đứa bé im lặng.”

Nói, “Nhưng chị trông rất mệt mỏi và kiệt sức.”

Chị ấy nói, “Phải.”

Cô ấy nói, “Thôi, ngồi xuống đây và ngồi vào chỗ của tôi.” Và cô ấy nói, “Tôi thấy chị có thể cầu nguyện. Có lẽ chị đang...Anh Branham sẽ cầu nguyện cho con của chị?”

Chị ấy nói, “Chúng tôi hy vọng số này sẽ được gọi.”

Và cô ấy nói, “Vâng, tôi cũng vậy.” Cô ấy nói, “Chị ơi, chị là Cơ-đốc nhân phải không?”

Nói, “Ồ, vâng!”

Cô ấy nói, “Tôi cũng là một Cơ-đốc nhân.” Và nói, “Kể từ khi tôi ngồi đây, Thánh Linh của Chúa đã bảo tôi, ‘Hãy cầu nguyện cho đứa bé đó.’ Chị sẽ cho phép tôi chứ? Tôi biết Anh Branham sẽ cầu nguyện cho đứa bé đó nếu nó được gọi. Và chị cứ giữ thể của mình, anh ấy sẽ gọi nó.” Nói, “Nhưng nếu tôi đặt tay lên đứa bé, và cầu nguyện một chút để làm cho chính tôi cảm thấy dễ chịu hơn, và thoát ra khỏi những gì đang đè nặng tôi, điều đó—điều đó có làm chị khó chịu không?”

⁴² Chị ấy nói, “Ồ, chắc chắn không, Em à. Hãy cầu nguyện cho em bé.” Và đó là một em bé đáng yêu, và vì vậy—quý cô này đã cầu nguyện cho nó. Cô ấy nhường chỗ cho người phụ nữ, và cô ấy trèo lên ban công thứ ba và đứng. Một anh em Cơ-đốc nào đó

ở trên đó, khá lịch sự đã đứng dậy và nhường chỗ cho người nữ này, vì vậy cô ấy ngồi xuống.

⁴³ Khoảng nửa giờ sau, tôi bước vào buổi nhóm, nói trong vài phút, gọi phát thẻ cầu nguyện; và người phụ nữ này đứng thứ ba hoặc thứ tư trong hàng với đứa bé đó. Và cô ấy ngồi ở đó, và cô ấy nói, “Ồ, cảm ơn Ngài, lạy Chúa. Bây giờ, con thấy tội nghiệp cho người mẹ bé nhỏ đó, con tin rằng em bé sẽ khỏe lại ngay bây giờ, vì Anh Branham...Chỉ là người thứ ba hoặc thứ tư, anh ấy sẽ gọi đến người đó.” Nói, “Cảm ơn Chúa,” người mẹ nhỏ bé đang ngồi đó, đang cảm nhận cho đứa bé đó. Được rồi.

⁴⁴ Rồi khi tôi đến, bắt đầu cầu nguyện cho đứa bé, khi người phụ nữ đến, nói, tôi nhìn chị ấy và nói, “Bây giờ, con của chị là một em bé đáng yêu. Chị đã mang nó đến đây để được cầu nguyện cho. Và bây giờ, tên của chị là Bà *A gì đó*, và chị đến từ một nơi *như vậy-như vậy*; nhưng đứa bé đã lành rồi. Có một người nữ mang gánh nặng trong lòng tên là Bà *B gì đó*, mà đang ngồi ở đây trên ban công (người đầu tiên ở cuối hàng thứ tư trong ban công thứ ba), cầu nguyện lời cầu nguyện đức tin cho em bé này; và em bé đã được chữa lành.” Cô ấy gần như ngã ra khỏi chỗ ngồi của mình. Hiểu không?

⁴⁵ Vậy thì, nếu cô ấy đã không làm điều đó thì sao? Hiểu tôi muốn nói gì không? Bây giờ, người nữ đó sẽ có nhiều lòng trắc ẩn hơn dành cho đứa bé đó, như một người mẹ đối với đứa con hơn là tôi dành cho em bé ấy. Hiểu không? Và người mẹ đang... Hiểu không?

⁴⁶ “Tất cả chúng ta có thể làm phép lạ không?” Vâng. Khi anh chị em được Đức Thánh Linh hướng dẫn để làm phép lạ, hãy đi làm điều đó, bởi vì đó là Đức Thánh Linh hướng dẫn.

⁴⁷ Bây giờ, nếu người nữ đó đã không thực hiện những gì Chúa nói với cô ấy, có lẽ đã có một sự khiển trách trong Thánh Linh dành cho cô ấy (anh chị em hiểu không?), và cô ấy đã không vâng lời Đức Chúa Trời. Luôn luôn, nếu bạn là Cơ-đốc nhân và điều gì đó đang thuyết phục bạn làm điều gì đó, hãy đi làm nó. Hãy đi làm điều đó; đừng nghi ngờ nó; đi làm điều đó.

“Tôi muốn đặt câu hỏi. Là...?” Đây là một trong chúng, hoặc tôi đã nhầm...Vâng, tôi...Đó là một câu cho sáng nay. “Phụ nữ mặc đồ pi-ja-ma, có phải quần áo của đàn ông không?” Nó phải lẫn lộn ở đây với những câu khác này.

“Anh Branham, có phải Chúa đang làm điều đó...là Chúa... có phải tôi đang làm điều đã xảy ra khi cuốn băng...?”Ồ, vâng, chúng ta đã nói điều đó sáng nay. Tôi phải có một số trong những câu lẫn lộn đó. Tôi nên xé chúng đi, nhưng tôi không thích làm điều đó.

380. Anh Branham, ai sẽ cư trú trên trái đất bên ngoài Thành phố trên Trời?

381. Xin giải thích về thiên sứ của mỗi người mà ở bên họ từ khi sinh ra cho đến khi chết. Câu hỏi rất hay.

⁴⁸ Tôi ghét phải bỏ qua những câu này; chúng là những câu hỏi hay. Và tôi muốn các con của—của tôi biết những điều này. Hiểu không? “Bây giờ, ai sẽ cư trú trên trái đất bên ngoài Thành phố?” Bên ngoài, những người được cứu chuộc sẽ cư trú trên trái đất, bên ngoài Thành phố, nhưng họ sẽ không phải là Cô Dâu được chọn và được gọi. Cô Dâu sẽ sống bên trong Vương quốc với Nhà Vua. Ở bên ngoài sẽ là các vị vua của trái đất làm việc mà lao khổ và mang theo những khó nhọc của họ, mang theo của họ...không làm việc cực nhọc, nhưng mang thành quả của họ vào Thành phố. Và những cánh cửa sẽ không đóng lại vào ban đêm.

⁴⁹ Bây giờ...Bây giờ, Ánh sáng trên đỉnh núi này sẽ không thấp sáng cả thế giới, Nó sẽ chỉ làm sáng Thành phố. Nhưng Nó có thể được nhìn thấy ở khoảng cách hàng ngàn dặm; nhưng Nó sẽ không thấp sáng trái đất, bởi vì Kinh Thánh đã nói, trong Thế giới Mới, rằng từ ngày Sa-bát này sang ngày Sa-bát khác và từ ngày này—từ mặt trăng mới này sang ngày trăng non khác (anh em thấy không?) dân chúng sẽ lên trước mặt Chúa cho đến Si-ôn, lên Thành phố để thờ phượng.

⁵⁰ Và bây giờ, họ sẽ ở bên ngoài Thành phố, không phải Cô Dâu, nhưng những người mà sống lại trong lần sống lại thứ hai sẽ là những người canh tác đất đai, giống như A-đam đã làm, vân vân,

và những người chăm sóc khu vườn. Nhưng Nhà Vua và Hoàng hậu sẽ ở lại trong Thành phố.

51 “Xin giải thích về thiên sứ của mỗi người mà đã ở bên họ từ khi sinh ra.” Bây giờ, nếu anh em để ý...Bây giờ, điều này là khá sâu sắc. Bây giờ, tôi không hề...Tôi vừa nhặt nó lên. Bây giờ, sự... Một phần của nó được đánh máy và phần còn lại được viết bằng bút chì—hoặc bút máy.

52 Bây giờ, có một Thiên sứ, nhưng Thiên sứ này của Chúa đang đóng trại xung quanh những người kính sợ họ...mà sợ Ngài. Hiểu không? Bây giờ, không được hứa rằng tội nhân có các Thiên sứ, chỉ những người được chuộc mới có Thiên sứ. Anh chị em có biết điều đó không? Các thiên sứ của Chúa đóng trại xung quanh những người kính sợ Ngài.

53 Bây giờ, Thiên sứ là sứ giả. Tôi muốn anh chị em chú ý Nó thật hoàn hảo, và nó sẽ chứng minh sự định trước cho anh chị em. Hiểu không?

54 Giờ đây, khi đứa con bé bỏng được hình thành trong lòng mẹ...Và các con nhỏ hiểu được những điều này, thấy đấy, Chúa đã ban các con cho người mẹ. Và bà đã ôm bạn vào lòng, bởi vì bạn ở gần trái tim bà. Và rồi, một ngày nọ Chúa giáng xuống và giải cứu anh chị em khỏi lòng mẹ, cách xa trái tim bà, nhưng anh chị em sẽ luôn ở trong lòng bà.

55 Bây giờ, trong khi cơ thể bé nhỏ này đang được hình thành, cơ thể tự nhiên bé nhỏ đang được hình thành trong người mẹ, có một thân thể thuộc linh trên đất sẵn sàng tiếp nhận thân thể xác thịt này ngay khi nó được sinh ra. Bây giờ, em bé được sinh ra với cơ bắp sống, trái tim đang đập, nhưng không có hơi thở của sự sống trong đó. Đó là cơ bắp co giật...Thấy không? Sau đó, hãy xem, nếu có điều gì đó khác với điều đó, nếu không có một linh hồn nào phải nhập vào nó sau này, thì hơi thở của chúng ta có thể rời khỏi chúng ta, và chúng ta sẽ không thở nữa mà vẫn còn sống. Nhưng khi thân thể này không nhận được oxy từ...hay hơi thở (luồng khí vào và ra của phổi của chúng ta), thì chúng ta chết.

56 Bây giờ, nhưng khi người mẹ...Đứa bé được ra đời từ lòng của người mẹ. “Bị trục xuất,” anh em hiểu điều tôi đang nói, cách

tôi...lý do tôi đang nói nó theo cách này. Khi em bé, em bé được xuất ra, điều gì xảy ra? Ngay khi nó xuất hiện, nếu nó không bắt đầu khóc, bác sĩ, nữ hộ sinh, hay bất cứ ai, sẽ đánh vào mông nó [Anh Branham vỗ tay—Bt.], kéo nó ra. Nó phải có một cú va chạm, và điều gì xảy ra?

⁵⁷ Hãy để ý, một người mẹ, cô ấy có thể rất xấu xa và độc ác, nhưng ngay trước khi đứa trẻ đó chào đời, có một sự nhân từ nào đó bắt đầu. Anh em có bao giờ để ý đến một người mẹ khi cô ấy sắp làm mẹ không? Có điều gì đó êm dịu về cô ấy; cô ấy luôn khoác lên sự êm dịu ngọt ngào đó. Đó là bởi vì thiên thần bé nhỏ đó, linh bé nhỏ, một sứ giả nhỏ đến đền tạm nhỏ này đã sẵn sàng để xuất hiện trên đời. Và rồi, khi thiên thần bé nhỏ này nhập vào thân thể ấy (đó là một thiên thần nhỏ của trái đất, một linh đã được Đức Chúa Trời định để nhận lấy thân thể này), thì em bé đó phải có một sự lựa chọn. Nó đưa ra quyết định của nó. Rồi khi điều này xảy ra, thì, anh em thấy đấy, Thiên sứ của Chúa bây giờ đến trong đây, đó là một thân thể thuộc linh, Đời đời đó.

⁵⁸ Đây là một linh đang hấp hối trong một thân thể đang hấp hối; nhưng bây giờ, anh em không thể ở trong hai thân thể cùng một lúc, nhưng có thể có hai bản chất trong anh chị em cùng một lúc. Bây giờ, bản chất của Thánh Linh của Chúa...Khi bạn được tái sinh, bạn không được sinh ra về mặt thể chất, giống như đứa trẻ; nhưng những gì đã xảy ra, sự ra đời thuộc linh đã đến với bạn. Và trong khi sự ra đời thuộc linh này đang lớn dần trong lòng bạn, thì thuộc về Đức Chúa Trời, có một thể xác hay một thân thể thuộc về trời đang lớn lên để tiếp nhận linh đó. Và khi sự sống rời khỏi thân thể này, nó sẽ đến với thân thể kia. Cũng như khi thân thể được ban xuống trái đất, thì linh đi vào, và khi linh ra khỏi thân thể, thì có một thân thể đang chờ đợi. “Vì chúng ta biết rằng sau khi đền tạm trên đất này bị hư nát, chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Hiểu không? Thế đấy, thân thể thuộc linh của con người.

Anh Branham...

Bây giờ, đây phải là một...Có một số trong chúng ở đây, có vẻ ít nhất là mười hoặc mười lăm câu. Tất cả đều được viết ra trên giấy, cùng loại giấy, đánh máy, và vân vân. Tôi sẽ cố gắng đến

với chúng nhanh nhất như có thể được. Chúng ta có thể ra ngoài trong...nhanh như có thể.

382. Anh thân mến, Chúa Jêsus sẽ không chấp nhận sự thờ phượng trong sách Khải Huyền của Giăng khi ông ngã xuống... Tại sao Chúa Jêsus không nhận được sự thờ phượng trong sách Khải Huyền bởi Giăng khi Ngài—khi Ngài cho phép thờ phượng trước mặt mình? Tại sao Chúa Jêsus không nhận sự thờ phượng khi Giăng muốn thờ phượng Ngài?

⁵⁹ Anh chị em thân mến, cho dù đó là ai, không phải Chúa Jêsus sẽ không nhận sự thờ phượng. Trong Khải Huyền 22:8, anh em sẽ đọc thấy đó là vị tiên tri, thiên sứ, người mà không muốn nhận sự thờ phượng. Khi Giăng sắp mình thờ lạy vị thiên sứ mà đã chỉ cho ông những điều này, người nói, “Hãy cẩn thận đừng làm điều đó, vì ta là bạn đồng lao của ngươi. Ta là một trong những nhà tiên tri.” Đấy, thấy không? “Ta là anh em của ngươi, những người hầu của ngươi, một trong những nhà tiên tri; hãy thờ phượng Đức Chúa Trời.” Không phải Chúa Jêsus không chấp nhận nó, mà chính vị tiên tri không chấp nhận điều đó.

383. Anh Branham thân mến, có gì khác biệt khi Chúa Jêsus hà hơi vào các môn đồ và phán, “Các ngươi hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh,” và khi họ—khi họ phải lên phòng cao để nán lại?

⁶⁰ Đó là một lời hứa mà Ngài đã ban cho họ, hà hơi trên họ lời hứa của Ngài, phán rằng, “Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Đó là một lời hứa. Họ lên phòng trên để chờ lời hứa được ứng nghiệm.

⁶¹ Điều tương tự là khi chúng tôi đặt tay trên các bạn để được chữa lành, sau đó các bạn tiếp tục công việc của mình chờ đợi lời hứa được ứng nghiệm.

384. Anh Branham, Chúa Jêsus có thay mặt nạ thể chất nhiều lần khi hiện ra với các môn đồ sau khi Ngài sống lại không?

⁶² “Có phải Ngài đã thay đổi mặt nạ thể chất của Ngài không?” Tôi—tôi không biết, vì tôi nghĩ vấn đề đó là, Ngài đã không thay

đổi mặt nạ của Ngài ở đó. Điều Ngài đã làm, Ngài không cho họ nhìn thấy hoặc biết Ngài.

⁶³ Giống như những người đến từ Em-ma-út, họ đã đi với Ngài cả ngày và điều đó bị giấu kín đối với họ. Và lần nọ họ nhìn thấy một người trên bờ đang đánh cá ở nơi họ đã đánh cá; Người phán, “Hỡi các con, các con có được gì không?”

Và họ nói, “Chúng tôi không câu được gì cả, đã làm việc cả đêm.”

Ngài nói, “Hãy thả lưới ở phía bên kia.” Và họ bắt được cả một đàn cá, và lúc đó họ biết đó là Chúa. Tôi nghĩ không phải mặt nạ của Ngài đã bị thay đổi, tôi nghĩ đó chỉ là đôi mắt của những người đó đã bị che đi.

385. Anh Branham, sự khác biệt là gì, nếu—nếu có, giữa Thiên sứ của Chúa và Chúa, chính Ngài?

⁶⁴ Thiên sứ của Chúa là sứ giả của Chúa, và Chính Chúa là Người đó, không phải là người của thiên sứ, thiên sứ từ Chúa. Xin cho tôi tỏ cho các bạn thấy. Nói theo cách thể gian, đây là một thiên thần từ Chúa. Nói theo cách thể gian, đây là một thiên thần từ Chúa. Nói theo cách thể gian, đây là thiên thần từ Chúa. Thế thì làm sao chúng ta biết rằng họ là những thiên sứ từ Chúa? Khi họ mang đến Lời của Chúa. Nhưng khi họ cố xuyên tạc Nó, thì đó không phải từ Chúa, đấy, thấy đấy, cố gắng biến Nó thành điều gì đó Nó không nói. Chỉ nói bất cứ điều gì...

⁶⁵ Thế thì có một Thiên sứ siêu nhiên từ Chúa giáng xuống, một Sứ giả giống như Gáp-ri-ên, và—và Mi-chên, Ngải Cứu, vân vân, tên của họ.

386. Anh Branham, điều dường như không ổn trong thời đại chúng ta đang sống, với một tín đồ và tuân theo Sứ điệp và sứ giả của ngày hôm nay, khi anh dường như không thể cầu nguyện như anh muốn? Đó là một câu hỏi hay.

⁶⁶ Tôi tin anh chị em nào, mà đã hỏi câu đó, thì đó là những điều kiện hiện tại. Sự phục hưng đã kết thúc. Sự phục hưng đã kéo dài khoảng mười lăm năm, và chưa bao giờ kéo dài hơn ba năm. Tôi tin rằng nó đã nhận được sự phục hưng cuối cùng của nó. Và tôi tin rằng đó là lý do tại sao anh chị em không thể cầu

nguyện và cảm thấy ở trong Thánh Linh như anh chị em đã từng có trước đây. Đó là vì những ngọn lửa phục hưng đã tắt.

387. Anh Branham, xin vui lòng giải thích làm thế nào một người biết liệu anh ta có đang suy nghĩ theo ý riêng của mình không, hoặc nếu ma quỷ đang đặt những suy nghĩ trong tâm trí người đó để khiến anh ta nghĩ sai, đặc biệt, nếu anh biết mình không muốn nghĩ về chúng.

⁶⁷ Thế thì, nếu nó trái ngược với Lời, thì đó là suy nghĩ của ma quỷ. Nếu nó ở với Lời, thì đó là ý nghĩ Đức Chúa Trời. Nếu đó là những suy nghĩ sai lầm, đó là ma quỷ. Nếu đó là những suy nghĩ tốt về Lời và về Chúa, thì đó là suy nghĩ của Chúa.

388. Nếu trường hợp có thể là ma quỷ đang gieo vào tâm trí anh những suy nghĩ về một điều nào đó, làm thế nào có thể được vượt qua hoặc thoát khỏi nó?

⁶⁸ Hãy làm điều ngược lại từ nó. Nếu ma quỷ khiến bạn nghĩ rằng—rằng—rằng bạn là...Nếu bạn biết mình là một Cơ-đốc nhân, và hấn cố gắng khiến bạn nghĩ rằng bạn không phải là Cơ-đốc nhân, hãy hiểu ngược lại, chẳng hạn nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân.” Miễn là kinh nghiệm của bạn phù hợp với Lời Đức Chúa Trời nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân.” Bất cứ điều gì khác, cũng cùng một cách.

Khi anh trả lời điều này, xin vui lòng cầu nguyện cho tôi vượt qua điều này, như tôi không đơn độc.

⁶⁹ Xin Chúa ban cho bạn sự đắc thắng, cho dù bạn là ai. Xin cho suy nghĩ của bạn chỉ hướng thẳng tới phía bên kia và nói, “Ta là một Cơ-đốc nhân; ta là một người tin. Hỡi Sa-tan, người không có quyền đối với ta.”

⁷⁰ Thành thật mà nói, tôi đang đứng ngay đây bây giờ nói điều tương tự, để giữ cho mình không bị ngắt xỉu ngay tại bục giảng này ở đây. Đúng thế. Bốn hay năm lần tôi suýt ngã nhào trên bục giảng. Đó là sự thật. Chúa biết điều đó đúng.

389. Khi một người nhận ra mình có mặc cảm thấp kém, hoặc một loại mặc cảm nào đó, người ấy có thể vượt qua điều này như thế nào? Vì vậy, điều đó có phải là do trong thời thơ ấu người đó là đứa con duy nhất?

⁷¹ Làm chính xác điều ngược lại. Nếu bạn luôn muốn theo cách của mình, và một đứa trẻ hư hỏng muốn luôn có mọi thứ theo cách của mình, quay lại ngay và cho mọi thứ bạn có đi theo cách khác. Nếu bạn ích kỷ và muốn nắm giữ mọi thứ, thì hãy bắt đầu cho đi những gì bạn có. Hiểu không? Hãy làm bất cứ điều gì...Chỉ đi ngược lại. Đó là cách vượt qua mọi thứ, là liều thuốc giải độc.

⁷² Bạn có...Người mẹ già miền nam của tôi thường nói, “Nhớ lông chó trên lưng rất dễ bị cắn.” Và điều đó cũng áp dụng theo cách này.

390. Anh Branham, chúng ta nên để những đứa trẻ trước tuổi vị thành niên của mình tham gia vào thành tích nào? (Tôi xin lỗi, đó là...) Những hoạt động nào mà những đứa trẻ chưa đến tuổi trưởng thành của chúng ta nên tham dự, tham gia. Ngoài ra, chúng ta nên giúp chúng chọn bạn bè của chúng như thế nào?

⁷³ Giữ chúng bầu bạn với Cơ đốc nhân càng lâu càng tốt. Giữ chúng với...Nếu đó là một cô gái, hãy giữ cô ấy với những cô gái Cơ-đốc; với các chàng trai Cơ-đốc, và ngược lại. Nếu cô ấy đủ lớn để hẹn hò với một chàng trai, hãy đảm bảo rằng cô ấy sẽ ở bên một chàng trai tốt. Không khuyến khích cô ấy hẹn hò với bất kỳ chàng trai nào khác, hoặc chàng trai với cô gái. Nếu cô ấy đi với một người chưa tin đạo, hãy cố gắng khuyến khích cô ấy đi với một người tin, và ngược lại. Làm cho ngôi nhà của bạn tốt đẹp. Hãy biến ngôi nhà của bạn thành nơi mà con gái hoặc con trai của bạn sẽ không phải xấu hổ khi đưa đến bạn bè của họ trước cha và mẹ của họ, và vào nhà của họ; và làm cho ngôi nhà hạnh phúc đến mức họ sẽ hài lòng khi ở trong nhà của họ.

Ôo, chào ôi, đây là bảy câu liên tiếp. Tôi sẽ tiếp tục chỉ một vài phút nữa.

391. Anh Branham, gần đây anh có đưa ra những tuyên bố liên quan đến thời đại hội thánh Lao-đi-xê, đã kết thúc không?

⁷⁴ Không, tôi chưa bao giờ nói nó đã kết thúc. Nếu tôi đã nói, bạn đã hiểu lầm, hoặc tôi đã nói sai. Nó là...Đây là thời đại hội thánh cuối cùng; đó là sự kết thúc của các thời đại hội thánh,

Lao-đi-xê. Nó chưa kết thúc; khi nó kết thúc, Hội thánh không còn nữa. Vì vậy, chừng nào Hội thánh còn ở đây, nó vẫn chưa kết thúc. Hiểu không?

392. Thời đại hội thánh kết thúc và đã tắt, Cô Dâu được gọi, chúng ta đã bước vào thời kỳ hoạn nạn chưa?

⁷⁵ Không, không, không, anh em là...Tôi ước rằng tôi có thể có nhiều thời gian hơn cho việc đó. Đấy, hiểu không? Cô Dâu, khi Nàng bị cất khỏi hội thánh, thì thời đại hội thánh sẽ chấm dứt. Lao-đi-xê rơi vào tình trạng hỗn loạn; Cô Dâu đi đến miền Vinh hiển; và thời kỳ hoạn nạn ập đến với trinh nữ đang say ngủ trong ba năm rưỡi trong khi Y-sơ-ra-ên đang nhận được lời tiên tri của mình; rồi hoạn nạn ập đến với Y-sơ-ra-ên; và sau đó là trận A-ma-ghê-đôn hủy diệt mọi vật. Và rồi, Cô Dâu trở về cùng với Chúa Rê trong một ngàn năm, triều đại Ngàn Năm; sau đó là Sự Phán xét Ngai Trắng; sau đó là Trời Mới và Đất Mới và Thành Phố Mới từ Đức Chúa Trời trên Trời mà xuống. Cõi đời đời và thời gian hòa quyện vào nhau.

393. Đức Thánh Linh đã nói với anh rằng Tiếng Kèn không liên quan gì đến Cô Dâu. Bầy Tai vạ có liên quan gì đến chúng ta không?

⁷⁶ Tôi sẽ chờ xem Đức Thánh Linh có bày tỏ điều đó theo cách đó không. Tôi không biết.

394. Nhà tiên tri của Ma-la-chi 4 có phải sẽ là người kêu gọi dân Ngoại còn sót lại trong Khải Huyền 7:9 không, mặc dù họ trải qua thời kỳ hoạn nạn?

⁷⁷ Không, không! Sau—Khải Huyền 7, là nơi ông nhìn thấy một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn, và sau đó những gì ông đã thấy đang đến, đang trở lại là một số đông mà không ai có thể đếm được đó là Cô Dâu. Nó sẽ có...Các...Ma-la-chi 4 sẽ kết thúc và Cô Dâu được cất lên, và rồi...sau đó...nhóm này—của Ê-li và Ê-li-sê trở lại trái đất để...Hội thánh trải qua thời kỳ đại nạn, nhưng Ê-li và Ê-li-sê sẽ không liên quan gì đến trinh nữ đang ngủ (họ là dân Ngoại); họ sẽ được sai đến chỉ với người Do Thái.

395. Bầy tiếng Sấm mà tương đương với bảy điều màu nhiệm đã được bày tỏ chưa? Chúng đã được bày tỏ trong Bảy

Ấn, nhưng vẫn chưa—nhưng vẫn chưa được chúng ta biết đến như những tiếng Sấm?

⁷⁸ Không, chúng đã được bày tỏ trong Bảy Ấn; đó là những gì những tiếng Sấm đã nói về. Họ đã bày tỏ...Bảy tiếng Sấm đã thốt ra tiếng của chúng và không ai có thể hiểu nó là gì...Giăng đã biết nó là gì, nhưng ông bị cấm chép nó. Ông nói, “Nhưng thiên sứ thứ bảy, trong những ngày tiếng của người, bảy sự mâu nhiệm của Bảy tiếng Sấm sẽ được tỏ ra.” Và vị thiên sứ thứ bảy là sứ giả của Thời đại Hội thánh thứ Bảy. Hiểu không?

396. Anh có tin rằng đôi khi Cô Dâu nhỏ bé đang sống sẽ nhóm lại với nhau ở một nơi nào đó và có tất cả mọi thứ chung, như Cô Dâu đầu tiên, có lẽ ngay trước khi Chúa Jêsus ngự đến trong những đám mây không?

⁷⁹ Bây giờ, họ hỏi tôi tin điều đó không. Tôi không thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh, nhưng có lẽ sẽ đến lúc, có thể, tôi không biết. Có thể chỉ có...Anh em thấy không? Nếu đúng như vậy, nó sẽ cho thấy sự đến của Ngài đang ở gần, như vậy... Ngài phán, “Nhưng Ngài đến như kẻ trộm trong ban đêm.” Hiểu không? Ngài đến...Giống như cuốn sách đó tôi đọc về Juliet... *Romeo và Juliet*, Ngài đến và—và mang Cô Dâu của Ngài đi vào ban đêm. Nàng bị cất đi trong giây lát, trong nháy mắt. Thấy không?

⁸⁰ Và tôi rất nghi ngờ nó có xảy ra theo cách đó hay không, bởi vì Kinh Thánh đã nói, “Sẽ có hai người trên giường; Ta sẽ đem một người đi và để lại một người; và hai người ngoài đồng, và Ta sẽ lấy một người và để lại một người.” Hiểu không? Vì vậy họ có thể...Trên khắp thế giới, họ sẽ không tập trung ở một nơi để có những điểm chung. Nhưng họ sẽ phân tán thành những nhóm nhỏ của họ trên khắp trái đất.

⁸¹ Tôi tin, có lẽ nếu Chúa cho phép, đây là một nhóm nhỏ của Nó. Có lẽ một nhóm nhỏ khác ở Châu Á, một nhóm ở dưới nước Đức, một nhóm ở nơi nào khác. Khi tôi thấy một khái tượng về Cô Dâu đêm nọ, Họ đến từ các quốc gia khác nhau trên thế giới. Hiểu không? Vì vậy Cô Dâu sẽ không được quy tụ từ một nơi, Nó sẽ được quy tụ từ khắp nơi trên thế giới. Và điều đó chứng thực

chính xác với Lời, và Lời chưa bao giờ sai. Và cho đến thời điểm này, khả tượng không bao giờ sai, bởi vì nó phù hợp với Lời.

397. Có thể nào một người có phép báp têm thực sự và chân chính bằng Đức Thánh Linh trong giờ này sẽ không ở trong Sự Cất Lên của Cô Dâu không? Anh vui lòng giải thích không? Xin nói cho chúng tôi biết chúng tôi có thể làm gì cho anh theo bất kỳ cách nào để giúp giảm bớt gánh nặng. Bây giờ, điều đó chẳng ngọt ngào sao? Thấy không?

⁸² Không, anh em không thể làm gì ngay bây giờ.

⁸³ Vâng, những tín đồ chân chính đã được báp-têm bằng Đức Thánh Linh sẽ ở trong Cô Dâu. Dĩ nhiên, họ đã được chọn và gọi ra. Trinh nữ ngủ gục không có dầu. Những người mà có dầu đã đi vào, nhưng người...

⁸⁴ “Chúng ta có thể làm gì để giảm bớt gánh nặng?” Vâng, thưa anh, chị em, bất cứ ai đang viết điều này, hãy cầu nguyện cho tôi; đó là điều tốt nhất để làm. Cảm ơn anh chị em. Tôi không cần tiền. Tôi...Đủ về điều đó để chăm lo cho tôi. Cảm ơn Chúa vì điều đó. Tôi không cần quần áo. Hầu hết thời gian dân sự cho tôi quần áo mà tôi mặc. Và bạn bè của tôi và những người khác cho tôi quần áo. Và họ...Tôi kiếm đủ tiền để nuôi sống gia đình mình; đó là tất cả những gì chúng tôi cần. Dường như...Và anh chị em có thể cầu nguyện cho tôi, bởi vì tôi chắc chắn cần sự giúp đỡ về mặt tinh thần.

398. Dường như giữa những mục sư truyền giảng về Lời, chúng ta có rất ít hoặc không có gánh nặng cầu nguyện, rao giảng, kiêng ăn, hoặc cho những linh hồn hư mất mà có thể vẫn còn ở đâu đó trên thế giới. Xin anh vui lòng cho chúng tôi biết phải làm gì về tình trạng này? Cảm ơn Anh Branham rất nhiều, về điều này. Đó phải là một mục sư. Anh ấy đã không ký bất kỳ tên nào cho những lời này.

⁸⁵ Thưa anh...Tôi đã phải trả lời chúng khi tôi mệt mỏi, kiệt sức, và hầu như, anh em biết đấy, không cảm thấy khỏe lắm, vì vậy

tôi—tôi tin rằng điều đó trả lời các câu hỏi. Tôi—tôi cảm ơn anh rất nhiều và tôi—tôi quên mất những gì tôi định trả lời anh ấy.

⁸⁶ Thưa các thầy giảng, một mục sư, tại sao chúng ta có những gánh nặng này...không có gánh nặng cho những linh hồn hư mất. Tôi tin rằng đó là—đó là sự thiếu sót của sự phục hưng. Tôi tin rằng chúng ta vẫn nên cố gắng cầu xin Chúa ban cho chúng ta những cảm xúc mạnh mẽ cho những linh hồn hư mất cho đến khi Chúa Jêsus đến.

399. Anh Branham, anh có tin rằng mọi người mà có Đức Thánh Linh đều nói tiếng lạ không? (Không.) Tôi biết anh nói rằng nói tiếng lạ—nói tiếng lạ không phải là chứng cứ của Đức Thánh Linh. Tôi sẽ...Cô-rinh-tô thứ Nhất 12:30, xin vui lòng giải thích. Anh em có nhớ Cô-rinh-tô thứ Nhất 12:30 không? Tôi nghĩ, “Có phải tất cả đều nói tiếng lạ không?” hoặc vân vân; tôi không chắc. Tôi sẽ cố lấy một câu khác trong khi họ đang trả lời nó.

400. Anh Branham, xin anh giải thích Gióp 14:21 được không?

⁸⁷ Vâng. Gióp 14 là, “Nếu một người chết, người đó sẽ sống lại chăng?” Ô, nếu một người chết...Gióp, nói về sự sống lại. Tôi nghĩ rằng tôi đã trả lời nó vào buổi sáng nọ, phải không? Hay điều đó ở dưới nhà Charlie? Bà Cox đã ở đâu đó nơi đó. Gióp, ông đã nhìn thấy những bông hoa chết đi và sống lại như thế nào, nhưng ông đã đi vào lòng đất và không thể quay lại. Và rồi nó được giải thích cho ông rằng có điều gì đó đã phạm tội. Ông muốn có một người trung gian giữa ông và Đức Chúa Trời, và rồi ông thấy Chúa đến.

⁸⁸ Chuyện gì vậy, thưa anh? [Anh Branham nói chuyện với một anh—Bt.] Tôi nghĩ đó là Cô-rinh-tô thứ Nhất 12:30. Vâng!

“Cả thầy đều nói tiếng lạ sao?” Đó là những gì tôi nghĩ, nhưng tôi không chắc lắm, vì trạng thái mệt mỏi như thế này, nhưng... Không! Tất cả đều không nói tiếng lạ; tất cả không thông giải; không phải tất cả đều nói điều đó. Và rồi ngay chương tiếp theo, “Dầu tôi nói thứ tiếng loài người và các thiên sứ và không có lòng tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì.” Hiểu không? Nói cách khác, Phao-lô nói với họ, “Có phải tất cả đều nói tiếng lạ không? Chắc

chấn, họ không. Tất cả đều nói tiên tri không? Không. Nhưng khao khát những ân tứ tốt nhất; và tuy nhiên tôi sẽ chỉ cho anh em một con đường tuyệt vời hơn.” Hiểu không? Không phải tất cả đều nói tiếng lạ.

Anh sẽ có một buổi nhóm phân biệt khác trước khi anh đi không? Nếu không, có thể có được một cuộc phỏng vấn cá nhân không?

Tôi tin rằng bạn đã có. Bây giờ, tôi không có quá nhiều câu hỏi nữa. Hãy để tôi cố gắng hết sức trả lời chúng nếu tôi có thể.

401. Tôi nhớ nghe anh kể về cảnh tượng đáng thương của một thiên thần...của một con đại bàng đập cánh trong lồng, đấu tranh để được tự do. Tôi có một người mẹ yêu quý ở hoàn cảnh đó. Ba năm nay bà không được đón ba đứa con đã lập gia đình về nhà, bởi vì họ sẽ không tuân theo giáo lý của cha họ. Ông ấy là một thầy giảng giáo phái. Mẹ muốn nghe Sứ điệp kỳ cuối cùng này, và tôi thậm chí không thể gửi được một lá thư nào cho mẹ. Bà nên phục tùng ở mức độ nào? Có điều gì tôi có thể làm ngoài việc cầu nguyện không?

⁸⁹ Đó sẽ là điều duy nhất tôi biết. Chồng bà, là một mục sư, không cho bà nghe Lời. Bà muốn nghe Nó, nhưng ông ấy không cho phép bà nghe Nó, và chỉ cầu nguyện cho bà ấy. Tôi tin rằng người phụ nữ được—được cứu, tất nhiên.

402. Anh Branham, một người có thể bị hư mất và kết thúc trong địa ngục không nếu anh ta từ chối Ánh sáng của Lời, mặc dù anh ta có một kinh nghiệm thực sự về sự xưng công bình và sự nên thánh?

⁹⁰ Vâng, thưa quý vị! Điều đó hoàn toàn đúng.

403. Khi anh dùng cách diễn đạt rằng nếu chúng ta không tin Lời, chúng ta sẽ vĩnh viễn xa cách Đấng Christ, phải chăng anh muốn nói là trình nữ đại dột sẽ sống đời đời, nhưng họ sẽ bị phân rẽ khỏi Giê-ru-sa-lem Mới nơi Đấng Christ sẽ ở với Cô Dâu? Đây là những người không có Đức Thánh Linh, không được sanh lại như Kinh Thánh nói về việc được sanh lại. Nếu sự sinh ra tự nhiên đòi

hỏi nước, máu, và linh, thì chẳng phải sự sinh ra thuộc linh đòi hỏi cả ba giai đoạn ân điển trước khi một người thực sự được tái sinh sao?

⁹¹ Hoàn toàn đúng, tôi vừa giải thích điều đó sáng nay, giống như vậy, về cùng một việc. Anh em phải có tất cả các giai đoạn. Anh em được sinh ra bởi Thánh Linh, giống như một em bé được sinh ra, và trong bụng của người mẹ, nhưng không được sinh ra cho đến khi họ nhận được Đức Thánh Linh. Đúng thế. Anh em được sinh ra sau đó. Anh em chưa được biến cải, anh em đang trong quá trình được cải đạo cho đến thời điểm đó.

⁹² Đó là lý do mà tất cả những sự mầu nhiệm vĩ đại này không thể ban cho Luther, không thể được ban cho Wesley, không thể được ban cho thời đại vừa mới đi qua chúng ta, thời đại Ngũ Tuần. Tại sao? Không phải lúc. Họ đã được sinh ra. Giờ đây, Thân vị của Đấng Christ, chính Ngài, Con người (anh em hiểu không?) mặc khải chính Ngài trong xác thịt con người, nó không thể xảy ra cho đến bây giờ.

404. Khi Thiên hi niên bắt đầu, những người không tin sẽ bị cất khỏi trái đất như thế nào?

⁹³ Những người không tin sẽ đi xuống trong thời kỳ đại nạn với trình nữ ngũ gục, và tất cả những người khác (những người không tin, và trình nữ ngũ gục), và dân sót lại của Y-sơ-ra-ên sẽ bị loại bỏ.

405. Anh Branham, khi một số trong... ai đó giẫm trên tôi hoặc “bước trên ngón chân của tôi (Đây có thể là một câu hỏi hay.)—bước trên ngón chân của tôi,” như câu ngôn ngữ xưa nói, tính nóng nảy bùng lên; làm thế nào tôi có thể vượt qua điều này? Tôi biết Chúa sẽ phải làm điều đó, nhưng tôi có thể làm gì trong lòng? Tôi không muốn điều này.

⁹⁴ Hãy xoa dịu tâm trạng của bạn bằng lời cầu nguyện, rồi hãy quyết định. Có...Tôi không nghĩ là có quá nhiều người trong tòa nhà này từng nóng nảy hơn tôi lúc đầu.Ồ, tôi—tôi đã có một cái miệng luôn bị bầm tím. Và tôi—tôi—tôi đã ăn nhiều bữa bằng ống hút.

⁹⁵ Mẹ tôi, như anh em biết, là một nửa người lai da đỏ Anh-diêng, còn bố tôi là người Ireland, tức là người Ireland gốc Kentucky. Và mỗi một trong...Cả hai đều có đủ tính khí để đánh nhau bằng cái cưa tròn. Và suốt thời gian đó miệng tôi bị bầm tím; lúc đầu, tôi còn nhỏ. Và họ chỉ nhấc tôi lên và hạ gục tôi bằng cú đấm. Và tôi lại đứng dậy; và họ sẽ hạ gục tôi bằng quả đấm một lần nữa cho đến khi tôi trở nên không còn...không thể đứng dậy được nữa. Luôn luôn là vậy. Và khi tôi có thể đứng dậy, tôi lại đứng dậy; họ đánh gục tôi một lần nữa. Vì vậy, đó chỉ là cách nó dành cho tôi.

⁹⁶ Tôi nghĩ, “Tôi không bao giờ có thể là một Cơ-đốc nhân.” Nhưng khi Đức Thánh Linh ngự vào đời sống tôi, điều đó đã xong. Không còn nữa...

⁹⁷ Tôi đã từng gặp một phụ nữ; Tôi đã phải đi cắt điện. Và thời điểm đó tôi còn tóc trên đỉnh đầu. Cô ấy nói, “Đồ ngốc, tóc xoắn!”

Tôi nói với cô ấy, tôi nói, “Cô ơi, cô không nên chửi thề như thế.Ồ, cô không sợ Chúa sao?”

Cô ấy nói, “Đồ ngốc, tóc xoắn, nếu tôi muốn ai đó nói chuyện với tôi về những điều như thế, tôi sẽ không đi tìm một kẻ ngốc như anh.”

“Ồ!” Rồi cô ấy gọi tôi bằng cái tên *thô lỗ, thô lỗ*. Ôi chao, giá như đó là một năm trước! Tôi luôn nói, “Một người đàn ông đánh một phụ nữ không đủ là đàn ông để đánh một người đàn ông,” nhưng tôi—tôi có thể đã phá vỡ điều đó vào thời điểm đó khi gọi mẹ tôi bằng một cái tên xấu như thế. Nhưng anh em biết gì không? Nó thậm chí không hề làm tôi bối rối. Tôi đã nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho cô.” Không hề phiền hà...Tôi biết ngay lúc đó có điều gì đó đã xảy ra với tôi. Vâng, thưa quý vị!Ồ, chao ôi!

⁹⁸ Anh em biết những điều xấu xa mà tôi đã làm khi tôi còn là một đứa trẻ, đánh nhau! Gần như đã giết năm người cùng một lúc. Lấy một khẩu súng trường đã nạp mười sáu viên đạn, và khi bọn con trai đánh tôi vì tôi là người Kentucky, không có lý do nào khác...Tôi thậm chí không thể ngẩng đầu lên. Một đứa sẽ nắm tay tôi như thế này, còn đứa kia sẽ đứng đó với một hòn đá

trong tay và đập vào mặt tôi, cho đến khi tôi bất tỉnh. Không có gì trên đời...

⁹⁹ Chúng gọi tôi là một “thằng da đỏ Kentucky,” bởi vì mẹ tôi, khi bà còn trẻ, bà chắc chắn trông giống người da đỏ Anh-điêng (nhìn vào bức ảnh của bà lúc trước), và chúng biết bà là một lai da đỏ Anh-điêng. Và bởi vì tôi là người Kentucky và bà là một người da đỏ, chúng đã gọi tôi là “thằng da đỏ, thằng da đỏ Kentucky.” Và tôi không thể làm gì với điều đó; tôi không thể tránh được điều đó vì tôi sinh ra ở Kentucky.

¹⁰⁰ Tôi xuống đó đi học, và tôi không có quần áo để mặc, và tóc xõa xuống cổ. Và Bố...Mẹ lấy chiếc áo khoác cũ của Bố mà bố đã mặc khi đám cưới, và cắt nó ra và may cho tôi một chiếc quần để lần đầu tiên tôi mặc đến trường. Và tôi...Và bà mang cho tôi một đôi tất trắng và một đôi giày tennis. Và họ nói, “Con trông không giống một người Kentucky ‘sợ hãi’ nữa.” Và—và tất cả...và đó...và sau đó, điều đó đã diễn ra trong suốt của tôi—suốt những ngày đi học của tôi.

¹⁰¹ Và một vài cậu bé, bởi vì tôi đi bộ trên đường với một cô bé nào đó và mang theo sách vở của cô ấy...Chúng không muốn tôi làm điều đó, và chúng đã gặp tôi ở dưới đó và đánh tôi cho đến khi tôi bất tỉnh. Tôi nói với chúng, nếu chúng để tôi đi, tôi hứa rằng tôi sẽ về thẳng nhà. Và thế là chúng lấy...thả tôi ra, đá tôi bốn, năm lần, đánh tôi ngã và cào xước khắp mặt tôi. Và tôi đi về nhà, giống như thế này, đi qua cánh đồng chổi đốt.

¹⁰² Tôi có một khẩu súng trường .22 Winchester nhỏ nằm trên cửa. Vươn lên và lấy khẩu súng trường đầy đạn, chui xuống qua bụi châu chấu, và núp bên vệ đường cho đến khi năm hoặc sáu cậu bé này đi đến đó. Chỉ đợi cho đến khi họ đến, và khi họ đến đó, đang nói chuyện, nói, “Thằng Kentucky đó sẽ nhận ra nó đang ở đâu kể từ lúc này,” tiếp tục như thế.

¹⁰³ Tôi bước lên với cò súng kéo ngược trên khẩu súng trường. Tôi nói, “Bây giờ, ai trong chúng mày muốn chết trước, để không nhìn xem những đứa khác?” Chúng bắt đầu ré lên; tôi nói, “Đừng la ré, vì tất cả chúng mày sẽ chết từng đứa một.” Và tôi đã không đùa! Và ngay lúc đó chúng bắt đầu ré lên. Và tôi kéo lên và rắc rắc! Súng kêu lách cách. Tôi đặt một viên đạn khác vào. Tách

tách, nó kêu tách tách; viên đạn khác, tách tách, nó kêu tách tách. Và tôi bắn luôn mười sáu viên đạn xuống đất. Mỗi viên trong chúng kêu tách tách. Và những cậu bé chạy, và la hét, và chạy băng qua đồi, và mọi thứ.

¹⁰⁴ Và sau khi chúng rời đi, tôi đứng đó. Khi đó tôi rất tức giận, cho đến nỗi tôi—tôi—tôi không khóc, tôi cười phá lên như một thằng ngốc và nước mắt cứ trào ra. Vậy thì, đó là tính khí nóng giận. Nếu không có Chúa, tôi đã là một kẻ giết người.

¹⁰⁵ Và tôi nhặt những viên đạn đó lên và đặt chúng trở lại trong khẩu súng trường, và, “Pằng, pằng”; chúng sẽ bắn tốt hơn bao giờ hết. Nói về ân sủng!

406. Những trinh nữ khờ dại ở đâu trong suốt thời đại Ngàn Năm?

¹⁰⁶ Trong Thiên hi niên, họ đang ở trong mơ. “Những người chết còn lại đã không sống trong một ngàn năm.”

407. Sẽ có, hay bây giờ có một chỗ nào cho Cô Dâu nhóm lại sống với nhau, như khi Môi-se lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên?

¹⁰⁷ Tôi sẽ trả lời câu hỏi đó cho anh em; nó vừa được tỏ cho tôi. Tôi sẽ nói với anh em sự thật. Vâng, thưa quý vị! Có một nơi để tất cả Cô Dâu nhóm lại. Quý vị muốn biết nó ở đâu không? Trong Đấng Christ. Chính xác. Chỉ tập trung ở đó; tất cả chúng ta với nhau.

408. Tại sao chúng ta lại quá chú trọng vấn đề ăn mặc của phụ nữ (Ồ, ồ, tôi đang bị trách móc về điều này, phải không?)—vấn đề lớn về cách ăn mặc và cắt tóc của phụ nữ, và làm...không có nói gì về mái tóc của người đàn ông hoặc cách anh ấy ăn mặc?

¹⁰⁸Ồ, chị ơi, tôi sẽ đồng ý với chị một điều. Chỗ đầu tiên, Kinh Thánh nói rằng một người đàn ông không nên để tóc dài. Và nếu anh ấy để tóc dài, tôi sẽ nói với anh ấy, giống như tôi nói với các chị. Anh ấy sai. Nhưng hầu hết đàn ông, nhiều người trong số họ giống như tôi, không có gì cả. Nhưng hầu hết đàn ông cắt tóc, trông giống đàn ông. Và bây giờ, nếu họ không làm điều đó, họ sẽ bị bảo là không được làm vậy, không được để tóc mọc ra như tóc phụ nữ. Anh chị em sẽ hiểu được tất cả điều này trong lời thề

hôn nhân và ly dị và những thứ khác khi chúng ta giảng về điều đó. Vấn đề lớn cách ăn mặc như vậy của người nam...hoặc của phụ nữ...

¹⁰⁹ Bây giờ, một người đàn ông, nơi đầu tiên, thân thể của người đàn ông không phải là một sự cám dỗ như một người phụ nữ. Bây giờ, đàn ông, anh ấy to lớn, già nua, chân đầy lông, khắp khiêng, bụng phệ, và mọi thứ, anh ấy trông thật kinh khủng; và không có gì về anh ta cho sự cám dỗ. Và tôi nghĩ rằng đó là cảnh tượng trông “lố bịch nhất” để thấy những người đàn ông này đi xuống đường, già hay trẻ, với một bộ bikini này, bất cứ thứ gì, anh em biết đấy, đi dạo trên đường. Tôi nghĩ đó là cảnh tượng kinh tởm nhất mà tôi từng thấy. Đúng thế. Tôi nghĩ anh ta—anh ta không biết mình thuộc phía chủng tộc gì (thấy không? Đúng vậy!), một người đàn ông mà sẽ làm một việc như thế.

¹¹⁰ Và anh em biết điều gì không? Tôi mới nghe cách đây vài tháng, Quân đội Mỹ sẽ ăn mặc cách đó. Vâng! Quân đội sẽ ra mắt vào năm tới, hoặc năm sau, tất cả đều mặc quần đùi. Làm sao chúng ta có thể có một đám lớn những người ẻo lả như thế?

¹¹¹ Đức Chúa Trời tạo ra một người đàn ông trông giống như một người đàn ông, và hành động như một người đàn ông, và ăn mặc như một người đàn ông. Anh ta lại làm như một người phụ nữ làm điều tương tự, ăn mặc như một người phụ nữ, hành động như một người phụ nữ, và giống như một người phụ nữ. Khoảng sáng nay, khoảng...Câu hỏi đặt ra về con người...[Mặt một của băng kết thúc không hoàn chỉnh và mặt thứ hai bắt đầu không đầy đủ—Bt.] ...Nếu anh ấy muốn...

¹¹² Nếu một người nữ có mái tóc thật mỏng, và cô ấy muốn mang một trong những “lọn tóc” đó hoặc thứ gì chị em gọi nó, Tôi nghĩ đó là...Vợ tôi mang nó. Nó là một...Cô ấy nói tóc cô ấy mỏng, và cô ấy có thứ gì đó to lớn xung quanh, trông giống như một cái bánh quy to, quá khổ. Và cô ấy quấn tóc quanh đó và ghim những chiếc ghim vào đó. Và bây giờ, các...Theo như tôi được biết, đó là—điều đó không sao cả miễn là tóc của chị em dài.

¹¹³ Một mục sư nói rằng vợ ông đã—đã bị lên án, bởi vì bà đã có một—một sự nhuộm tóc bà ấy. Và tôi nhận ra từ một câu hỏi, điều đó có nghĩa là sơn hoặc thuốc nhuộm trên tóc của bà ấy. Tôi

không thể nói điều đó sai; tôi không có gì về nó. Nếu bà ấy để tóc dài, đó là tất cả những gì tôi có thể nói về nó.

¹¹⁴ Và bây giờ, một người đàn ông...Người này nói sáng nay mới cắt tóc ra, mang nó vào lại. Bây giờ, điều này hầu như cũng có ở đây, về việc cắt tóc. Hiểu không?

¹¹⁵ Bây giờ nếu—nếu một người đàn ông không có tóc, và vợ anh ta...Tôi đã nghe phụ nữ nói, “Vâng, nếu tôi có thể thuyết phục được John...Tôi nghĩ anh ấy sẽ trông đẹp hơn nếu anh ấy—nếu anh ấy mang một miếng tóc giả. Anh nghĩ sao về điều đó, Anh Branham? Anh ấy làm vậy có sai không?” Không, thưa quý vị! Không, thật vậy, nó không sai, chút nào. Nếu anh ấy muốn mang nó, điều đó tốt thôi, không hơn gì việc mang răng giả hay bất cứ thứ gì cần thiết.

¹¹⁶ Nhân đây, bản thân tôi cũng có ba chiếc răng giả. Tôi ước gì tôi không có chúng. Họ ở trên một sợi dây bằng kim loại; nó luôn khiến tôi bị ngắc giọng, cắt lưỡi, và mọi thứ khác, nhưng tôi phải mang chúng để ăn. Và nếu tôi...Khi tôi ở nước ngoài với các buổi nhóm ngoài trời, tôi đội tóc giả; không phải vì vẻ ngoài của nó, vì anh em biết tôi sẽ đứng ngay đây thế nào nếu tôi không có một sợi tóc trên đỉnh đầu hay bất cứ thứ gì. Nó sẽ không làm cho tôi khác đi; tôi ở đây để đại diện cho Chúa Jêsus Christ. Nhưng khi tôi đứng ngoài đó, về đêm đầu tiên ở một trong những cơn bão nhiệt đới đó, đêm hôm sau cổ họng tôi đau đến nỗi không thể ra ngoài đó.

¹¹⁷ Vậy thì, nếu—nếu đó là điều gì đó tôi muốn làm và cảm thấy phải làm, thì tôi sẽ làm. Vâng, thưa quý vị! Không có gì nói không làm điều đó. Không có gì nói, thưa chị, rằng chị không thể mang một lọn tóc, hoặc thay đổi mái tóc, hoặc cái này hay cái khác trong tóc của chị...Điều đó hoàn toàn ổn, nhưng hãy để tóc dài. Và người đàn ông, anh em hãy cắt tóc của mình. Anh em có tóc dài, cứ cắt nó đi. Hiểu không? Thế thì, điều đó ổn.

¹¹⁸ Và phụ nữ, chị em ăn mặc như người nữ. Và người nam, anh em ăn mặc như một người đàn ông; đừng cố tỏ ra yếu đuối và mặc quần áo phụ nữ. Và phụ nữ, các chị đừng cố tỏ ra nam tính và mặc quần áo của đàn ông, bởi vì Chúa không muốn chị em làm điều đó; Kinh Thánh lên án điều đó.

¹¹⁹ Nhưng bây giờ, về việc mang một bộ tóc hoặc mang tóc...Chà, một trong “những lộn tóc” đó là gì? Tôi đã phạm sai lầm cách đây một lát đây hay đó là một “con chuột”? Nó—nó là một cái gì đó—đó là một cái gì đó mà một—một người nữ cài vào tóc mình để làm cho nó trông đẹp hơn...Cho dù nó là gì (hiểu không?), không có gì sai trái với điều đó. Cứ tiếp tục, nó được thôi.

409. Anh Branham, một chị đã đến đền tạm cách đó tám trăm dặm, và chị ấy nói rằng chị ấy tin rằng anh là Chúa Jêsus Christ nhập thể. Xin vui lòng nói về điều này. Chị ấy rất (i-m-p-a-...) háo hức khi cố gắng nói cho người khác biết suy nghĩ của mình. (I-m-p-a-h-a-...) Sự nôn nóng. Được rồi.

¹²⁰ Bây giờ, tất nhiên chị đã sai. Tôi không phải là Chúa Jêsus Christ; Tôi là đầy tớ của Ngài. Chúng ta đã nói rõ điều đó rất nhiều lần. Nhưng...

Ồ, tôi sắp gần kết thúc bây giờ; chỉ cầu nguyện cho tôi, chỉ một chút nữa thôi.

410. Anh Branham...(Anh chị em có muốn nghe phần còn lại của họ càng—càng nhanh càng tốt không?) Anh Branham, một lần tôi đã thất bại vì Chúa đã ban cho tôi một...cảm thấy Chúa đã ban cho tôi một lời hứa giống như Sa-ra. Đó là một câu hỏi, nhưng lời hứa đã đến sau đó. Lời hứa đó của Đức Chúa Trời phải không? Tôi biết là lời hứa của Sa-ra, nhưng tôi cảm thấy thời gian quá ngắn. Chúng tôi yêu mến chức vụ của anh và Ngài là Đấng đã kêu gọi anh (Thật ngọt ngào, phải không?)—yêu mến chức vụ của anh và Đấng đã kêu gọi anh đến với nó, và do đó, chúng tôi yêu mến anh.Ồ, họ đã ký tên của họ. Cảm ơn anh chị, chị và anh. Một câu hỏi, vâng, vâng. Được rồi.

¹²¹ Bây giờ, Chúa...Hãy nghĩ rằng Ngài ban cho anh chị lời hứa đó, và nó đã xảy ra giống như Sa-ra. Chắc chắn, đó là cùng một Đức Chúa Trời; Ngài trả lời theo cùng một cách. Anh chị đừng tin gì khác ngoài điều đó là của Chúa.

Anh Branham, tôi muốn hỏi anh một số câu hỏi liên quan đến Kinh Thánh. Xin vui lòng giải thích Thánh Mác...

Tôi đã trả lời câu đó; tôi đã trả lời rồi, Thánh Mác 16. Chúng ta đã trả lời điều đó ngày hôm trước, tôi nhớ. Chúng ta hãy xem nào.

411. Anh Branham thân mến, xin vui lòng giải thích Thánh Ma-thi-ơ chương 22, câu, khi nào...(Chúng ta đã trả lời câu đó. Hiểu không? Nhớ hôm nọ không? Tôi sẽ tôi sẽ chỉ cho anh em thấy. Tôi đã...Xem ngay tại đây, 22.) Làm thế nào mà vị khách này bước vào Tiệc Cưới, người đã mặc áo, nhưng lại không mặc một áo lễ?

¹²² Hãy nhớ rằng, tôi đã nói...Tôi đã đùa một chút; tôi đã nói, “Anh em giáo phái mà đã đến bởi cái—cái...người mà đã đến bằng cửa sổ chứ không phải bằng Cửa.” Cửa là Lời.

Anh nói rằng Ca-in là dòng dõi của con rắn. Tại sao Ê-va nói, “Tôi đã nhận được một người từ Chúa”?

Đó là những gì tôi đã cố gắng tìm thấy sáng nay. Tôi có những câu Kinh Thánh được viết ra ở đây cho điều đó. Tôi có thể quay lại một chút; tôi hi vọng vậy. Tìm thấy một số ở đây...

Anh Branham, chồng tôi, lớn lên theo đức tin Công giáo, trong sự thờ phượng của chúng tôi, anh ấy muốn cầu nguyện theo cách của anh ấy.

Tôi đã hiểu điều đó. Còn nhớ không?

Ồ, tôi đang tìm những câu này trong đây bây giờ. Tôi đã trả lời câu đó.

Anh Branham, cuối cùng tôi...quan tâm đến em gái tôi từ một gi-...Tôi đã trả lời câu đó. Một bà có một người chị Công giáo.

Anh Branham, trong Ti-mô-thê Nhì câu 4, ân tứ được ban cho là gì qua...?

Tôi đã trả lời câu đó. Bao nhiêu người còn nhớ chúng? Tôi đã có một số câu đó lẫn lộn ở đây. Hiểu không?

Chúng tôi có hợp pháp không khi sử dụng bất kỳ loại nào...?

¹²³ Đó là hạn chế sinh đẻ. Tôi—tôi...Hãy để tôi nói chuyện với về—về điều đó riêng tư với bạn (hiểu không?), như tôi đã nói sáng nay.

Đầu tiên, năm trình nữ đại có được cứu trong suốt...?

Tôi đã trả lời câu đó. Tôi trở lại ở đây. Chỉ một phút thôi, hãy kiên nhẫn với tôi.

Sau khi đã biết con đường, ít nhất là con đường về sự ăn năn và sự nên thánh (Tôi đã trả lời câu đó, anh em nhớ chứ?), **rồi vấp ngã khỏi điều đó...**

Tôi cũng đã trả lời câu đó. Tôi đã quay lại phần nào. Tôi sẽ chỉ phải lấy chúng như...

Anh Branham, ý nghĩa của Thánh Ma-thi-ơ 24:28 là gì: “Vì xác chết ở đâu, chim ưng nhóm lại ở đó”?

Nhớ tôi đã giải thích điều đó không? Hiểu không? Tôi đã trả lời câu đó. Có lẽ tôi đã làm xong với họ. Ca ngợi Chúa!

Đến lúc rồi—đã đến lúc Cô Dâu phải—được ở với anh trong (Này, tôi đã trả lời câu đó.) **Sự Cất lên không?**

Có lẽ tôi...Và tôi biết tôi đã trả lời câu đó, vì nó được đánh dấu ở dưới cùng; tôi nhớ điều đó.Ồ, ngợi khen Chúa! Chúng ta đang xuống ngay đây bây giờ. Chúng ta hãy xem.

412. Vì Công vụ 2:38 là cách duy nhất để chịu phép báp têm, còn đám đông thì sao...? Tôi đã trả lời câu hỏi đó.

¹²⁴ Họ không bao giờ biết điều đó trong thời của họ; bây giờ nó mới được tỏ ra. Sau khi anh em biết phải làm gì, “Đối với người biết làm điều đúng và không làm điều đó, đối với anh ta đó là tội lỗi.”

413. Anh Branham, có sai không—để trồng và chế biến thuốc lá? Tôi không tin rằng tôi đã trả lời điều đó.

¹²⁵ Vậy thì, tôi chống lại thuốc lá. Tôi phản đối việc sử dụng thuốc lá; bất kỳ Cơ-đốc nhân nào được tái sinh sẽ là vậy; chỉ thế thôi, bởi vì nó sai. Chúng ta biết rằng ngay cả y khoa cũng nói rằng đó là nguyên nhân gây ra hầu hết các bệnh về cổ họng và—và ung thư phổi, là—là thuốc lá. Họ nói, “Hút thuốc lá đầu lọc.”

¹²⁶ Bây giờ, đối với những người đàn ông và phụ nữ hút thuốc, điều đó chỉ lừa dối các bạn, vì bạn không thể...Ồ, điều duy nhất mà họ làm...Khi bạn mua thuốc lá có đầu lọc, bạn phải mua nhiều điếu hơn, bởi vì nó chỉ cho một phần nào đó của khói đi qua. Bởi vì bất cứ ai sẽ nói với bạn...

¹²⁷ Tôi đã nghe bài thuyết trình đó tại Hội chợ Thế giới ở Washington năm ngoái (khi tôi ở ngoài đó tại Hội chợ Thế giới), và các bác sĩ từ khắp nơi trên thế giới đã giải thích điều đó; nói rằng bạn không thể hút thuốc mà không có hắc ín, và bạn không thể...Và nếu bạn có khói, bạn có hắc ín. Và nói, “Đừng để người nào lừa dối bạn về thuốc lá đầu lọc, vì khi bạn hút một điếu thuốc này hay điếu thuốc kia sẽ thỏa mãn cơn thèm thuốc lá của bạn, thì bạn sẽ hút hai hoặc ba điếu khác.” Nó chỉ là một—một trò bịt miệng công khai, trò bịt miệng công chúng trên đài phát thanh và truyền hình.

¹²⁸ Nhưng để làm việc trong ngành thuốc lá hoặc trồng thuốc lá. Bây giờ, các anh em Kentucky trồng loại thuốc lá này...Vâng, hãy để tôi nói một điều: Nếu làm điều đó nó khiến anh em bị lên án, thì anh em đừng làm, bởi vì tôi không muốn làm bất cứ điều gì mà sẽ...mà tôi biết là đang góp phần vào cái chết của người khác. Cho lảng giềng uống rượu là sai, rồi pha rượu mạnh là sai. Nhưng hãy để tôi nói một điều gì đó khác bây giờ. Bây giờ, đối với việc trồng nó...

¹²⁹ Thuốc lá, anh em biết đấy, chất ni-cô-tin cũng được dùng trong các sản phẩm y tế. Và anh em có biết anh em trồng ngô để làm rượu uity-xki, lúa mì và lúa mạch để làm rượu uity-xki không? Đúng không? Được rồi. Thấy không? Anh em không biết họ sẽ sử dụng nó để làm gì.

¹³⁰ Nhưng bây giờ, chúng ta trồng ngô, mà chúng ta có thể nghĩ khi chúng ta đang trồng ngô, rằng nó có thể làm ra bánh ngô, và thức ăn cho người dân, bánh ngô, và vân vân; nhưng họ cũng làm đồ uống say ra từ nó (thấy không?), vì vậy anh em sẽ không biết rõ phải làm gì.

¹³¹ Và anh em trồng...Anh em có một vườn hoa huệ. Anh em biết họ làm gì với hoa huệ không? Họ làm ra thuốc phiện từ nó. Anh em biết họ làm gì với rau diếp không? Họ làm điều giống

như vậy. Thuốc phiện cũng có trong rau diếp. Anh em đã bao giờ ăn một bó rau diếp và thấy anh em cảm thấy tỉnh lặng một chút chưa? Đó là thuốc phiện trong đó. Anh em có biết nó cũng có trong hành tây không? Chắc chắn. Vì vậy, anh—anh em thấy đấy, điều đó phụ thuộc vào mục đích anh em đang làm việc đó.

¹³² Nhưng hãy để tôi nói điều này, như là một người anh em Cơ-đốc với một người anh em Cơ-đốc: Nếu anh em có cánh đồng thuốc lá, hãy bán nó cho người khác, nắm lấy cơ hội trồng ngô. Tôi tin rằng nó sẽ tốt hơn (thấy không?), bởi vì không nghi ngờ gì họ đang trồng điều đó...

Chồng tôi đã kết hôn với một người nghiện rượu và ngoại tình...

Tôi đã trả lời câu đó. Đến từ...Tôi đã nói với các bạn nó đến từ đâu. Nó ở cách xa đây. Tôi đã trả lời câu hỏi đó. Và bây giờ, chúng ta hãy xem.

Người đàn bà trong Khải Huyền 12...

Tôi đã trả lời câu đó. Vâng, tôi đã trả lời rất nhiều câu hỏi. Hãy xem nào. Câu đó đã trả lời; tôi đã trả lời chúng. Đó là về Khải Huyền 12, nó là gì. Hãy xem nào.

414. Anh Branham, chúng tôi có hai đứa con đi nhà thờ do một nữ thầy giảng đảm trách. Chúng tôi biết cô ấy ra khỏi Lời. Con cái chúng tôi chịu ảnh hưởng mạnh mẽ này. Làm thế nào chúng tôi nên nói với chúng điều này là sai lầm?

¹³³ Tôi đã bảo anh chị em trước đây. Tôi đã trả lời điều đó. Và xử lý nó một cách nhẹ nhàng. Anh chị em sẽ nói gì nếu tôi...Tôi biết người đó đang ngồi ở đây. Anh chị em sẽ nói gì nếu tôi tin rằng tôi biết người phụ nữ đó là ai và có thể nói cho anh chị em biết?

415. Triều đại Ngàn Năm sẽ là một ngàn năm hay chỉ là một khoảng thời gian?

¹³⁴ Tôi đã trả lời điều đó ngay cả sáng nay. Hiếu không? Đó là một ngàn năm. Được rồi.

Anh Branham, vấn đề của những gì...

Vâng, tôi đã trả lời điều đó. Lúa mì và cỏ lùng, anh em nhớ chúng ta đã trả lời điều đó.

Tôi tin rằng chúng ta sắp kết thúc bây giờ. Tôi có thể đã bao gồm lại một loạt những câu hỏi này lần nữa. Hãy xem nào. Giống nhau cả thôi.

Anh Branham, tôi là mẹ của sáu đứa con tuyệt vời và chồng tôi muốn tôi đi làm một thời gian để giúp đỡ tài chính. Tôi có nên không? Cũng muốn cầu Chúa ban cho tôi đức tin mà...để cho tôi...Áp-ra-ham và—và... giống như đức tin...như Áp-ra-ham và Đa-ni-ên và những chàng trai trẻ Hê-bơ-rơ. Cơ đốc nhân có nên trồng thuốc lá không? Tôi vừa giải thích điều đó. Và...

416. Anh Branham, phụ nữ cạo lông chân có sai không?

¹³⁵ Tôi thấy mọi thứ có đúng không? Có phải câu đó nói điều đó không? Tôi không thể...Tôi không biết. Tôi sẽ để lại điều đó cho bạn.

Ngày nay giới hạn đối với gia đình của anh có—có sai không? Nó có nghĩa hạn chế sinh đẻ hoàn toàn không?

¹³⁶ Tôi đã trả lời điều đó, tất nhiên, với...mỗi cá nhân. Chúng ta hãy xem.

Nếu một người phụ nữ trong khi phạm tội ly dị và tái hôn và...

¹³⁷ Tôi đã trả lời điều đó. Anh chị em nhớ tôi đã nói, “Để lại các trường hợp ly dị cho đến khi...”

417. Tôi có một người bạn mà tôi yêu quý rất nhiều. Cô ấy đã có một số bằng và thư từ mà tôi tin rằng có...chưa bao giờ nói chuyện với cô ấy. Thực sự, tôi nghĩ tôi sợ phá hủy cô ấy và đánh mất tình bạn với cô ấy. Tôi nên làm gì?

¹³⁸ Hãy nói với cô ấy bằng tình yêu thương. Tôi không...Tôi tin rằng tôi đã trả lời điều đó, nhưng tôi—tôi đã...Không—không cố ép buộc bất cứ ai. Chỉ có vị mặn thôi; họ sẽ khao khát được giống như bạn.

Thưa anh, chị, tôi tin rằng tôi đã trả lời những điều này.

Anh Branham, xin vui lòng giải thích về năm trình nữ khờ dại.

Tôi—tôi biết tôi đã trả lời câu đó. Nó được viết, và đó là giấy đỏ. Tôi tin rằng chúng ta...Tôi đã trả lời điều đó. Tôi tin rằng tôi đã trả lời tất cả những điều này. Ca ngợi Chúa. Chúng ta hãy xem. Xin lỗi cho tôi chỉ một phút.

418. Kính thưa tiên tri của Đức Chúa Trời, Thánh Mác 16:18, Tôi...phần đặt tay trên người đau...Tôi đang ở xung quanh những người xử lý rắn. Còn điều đó thì sao?

¹³⁹ Ô, đó là một câu hỏi hay. Nếu bạn ở xung quanh những người xử lý rắn và họ nói Mác 16...Chắc chắn! Tôi tin rằng Kinh Thánh có nghĩa đúng như những gì Nó nói. Tôi tin rằng nếu chúng ta thử cám dỗ Chúa trong điều gì đó, thì chúng ta sẽ trả giá cho điều đó. Nhưng tôi không nghĩ rằng Chúa muốn bạn mang cho tôi một chai thạch tín và xem liệu tôi có thể uống nó không và chứng minh cho bạn thấy rằng tôi có đức tin; không hơn gì tôi tin rằng việc bạn mang cho tôi một con rắn là đúng đắn, và để tôi nhặt nó lên, và cho bạn thấy tôi có đức tin rằng tôi có thể chiến thắng chất độc của nó. Tôi không nghĩ rằng đó là như vậy.

¹⁴⁰ Tôi tin rằng nếu tôi ở dưới nước làm phép báp têm cho dân sự, hoặc làm công việc của Chúa, hay ở trong rừng, và con rắn cắn tôi, tôi sẽ bước đi ngay trong Danh Chúa. Hiểu không? Tôi tin rằng đó là ý nghĩa của nó.

¹⁴¹ Bây giờ, nếu bạn phải lấy...Hãy xem, bạn làm gì với điều đó, người thân mến mà cho dù bạn—bạn là ai...Nên nhớ điều này. Hiểu không? Hãy xem những gì Kinh Thánh đã làm về điều đó. Không nhiều hơn tôi tin nếu các bạn cố gắng nói, “Vinh quang, vinh quang, vinh quang...” Đừng thử Đức Chúa Trời nói tiếng lạ, chỉ để Thánh Linh phán qua bạn. Hiểu không?

¹⁴² Bây giờ, tôi không tin vào việc thử Chúa hay thúc đẩy bất cứ điều gì. Giống như tôi đã nói cách đây một lát, khi Thánh Linh... Chúng ta trông đợi Thánh Linh; Ngài làm điều đó.

¹⁴³ Bây giờ hãy xem, Phao-lô đang nhặt những que củi trên đảo Cơ-rét, tôi tin là như vậy. Và ông bị xiềng xích, và một con rắn, có lẽ là rắn mamba...Đó là một vết cắn chết người; ông lẽ ra phải

ngã xuống ngay lập tức, chết. Tôi không biết có con rắn nào khác có thể giết anh em nhanh như vậy, trừ khi đó là rắn mamba.

¹⁴⁴ Và vì vậy ông đã nhặt con rắn độc mamba này lên, giả sử như vậy. Đó là một vết cắn chết người; anh em chỉ còn giống như, chỉ còn thở vài hơi. Khi rắn mamba tấn công bạn, hay, rắn hổ mang, bạn có cơ hội năm mươi phần trăm để sống, với huyết thanh, để sống với rắn hổ mang đen. Với con rắn hổ mang màu vàng, bạn có khoảng tám mươi phần trăm là chết và khoảng hai mươi phần trăm là sống; một con rắn mamba, bạn không có phần trăm nào cả. Bạn chỉ chết, vậy thôi, vì bạn không thở, mà chỉ thở vài hơi. Nó làm tê liệt hệ thống thần kinh, hệ thống máu, và mọi thứ khác, và bạn chết. Hiểu không?

¹⁴⁵ Nhưng khi—khi con rắn mamba này cắn vào tay Phao-lô, họ nói, “Chà, người đó là một...Anh ta là một người đàn ông độc ác, có lẽ là một kẻ giết người. Mặc dù anh ta đã trốn thoát khỏi biển, nhưng...anh không thể thoát khỏi cái chết. Các vị thần sẽ trả thù anh ta như anh ta—là một kẻ sát nhân.”

¹⁴⁶ Phao-lô nhìn, và con rắn này đang treo lủng lẳng trên tay ông, ông chỉ lắc nó đi, không hồi hộp chút nào, “Ồ, Chúa ôi, xin giúp con làm điều đó.” Không! Ông nhìn nó, hơ nó trong lửa, tiếp tục nhặt những que củi như không có chuyện gì xảy ra.

Họ nói rằng, “Anh ta sẽ chết trong một phút nữa, bởi vì khi con rắn đó cắn anh, anh chết.” Sau một thời gian, Phao-lô không sừng lên, chết, hoặc không có ảnh hưởng gì. Họ nói rằng...Họ thay đổi, nói, “Ông là một vị thần giáng thế dưới hình dạng của một người.” Hiểu không?

¹⁴⁷ Ông không hề nói, “Mang cho tôi con rắn đó,” nhưng con rắn đã cắn ông. Ông không bao giờ thử Chúa, nhưng có niềm tin vào Chúa để chiến thắng vết rắn cắn. Anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không?

¹⁴⁸ Vì vậy, bất kể bạn là ai trong số những người xử lý rắn, tôi... Bây giờ, nếu họ muốn xử lý rắn, điều đó—điều đó tùy thuộc vào họ. Hiểu không? Tôi chỉ không thấy nó theo cách đó.

¹⁴⁹ Bây giờ, bạn nói, “Chà, họ những người đó có đức tin.” Tôi không nói rằng họ không có niềm tin, khi họ tự thiêu bằng một

ngọn đuốc a-xê-ti-len và những thứ như thế, nhưng (anh em thấy không?) điều đó vẫn không chứng minh điều đó đến từ Đức Chúa Trời.

¹⁵⁰ Tôi đã thấy người Ấn Độ lấy một—một thảm lửa, ngang một thước và dài khoảng bốn mươi thước, khi nó được quạt bằng lá cho đến khi nóng trắng (không phải những người đặc biệt, những nông dân), cởi giày của họ, lấy một ít (các thầy tế chúc phước cho họ bằng máu dê), và lấy những lưỡi câu nhỏ, cắm vào da của họ trên miệng họ, cho đến khi họ là một mớ hỗn độn lớn của—của nước, được lấp đầy trong những quả bóng nhỏ như cây thông Noel như thế, được lấp đầy, đồ trang trí, và những chiếc lưỡi câu lớn cắm dài vào thịt của họ (anh em có thể tưởng tượng đó là cái gì để đưa vào và rút ra), và đứng như thế, và bước thẳng qua ngọn lửa nóng bỏng đó (và nó chỉ—chỉ nóng trắng, ngoài nhiều hơn nóng đỏ, nóng trắng)—đi thẳng qua ngọn lửa đó rồi rẽ phải và đi ngược lại, thậm chí không có một vết bỏng trên chân của họ. Và họ thậm chí không tin vào Đức Chúa Trời của chúng ta. Họ thờ cúng, thờ lạy ma quỷ. Hiểu không? Vì vậy điều đó không có nghĩa gì cả. Chỉ cần tránh xa...Anh em hãy là một Cơ-đốc nhân thực sự, tử tế, khiêm tốn, sống cuộc đời, và rồi Chúa sẽ chăm sóc phần còn lại của nó.

419. Anh Branham, những thầy giảng sẽ giảng về—sẽ rao giảng về điều đó mà không đi vào trong Cô Dâu không? Sứ điệp của họ bây giờ, Đức Thánh Linh, phép báp têm bằng nước và sự cứu rỗi, họ sẽ rao giảng về điều gì nếu họ không đi trong Cô Dâu?

¹⁵¹ Chà, họ sẽ...Anh em biết điều gì có thể sẽ xảy ra không? Tôi nói điều này, bây giờ. Tôi không thể chứng minh điều này, nhưng tôi...Họ sẽ đơn giản tiếp tục rao giảng giống như bây giờ, và mọi người tiếp tục nghĩ rằng họ sẽ được cứu; và Cô Dâu sẽ ra đi.

420. Có đúng không, theo Lời Chúa để thực hành hạn chế sanh đẻ?

¹⁵² Tôi đã nói với các bạn rằng tôi sẽ trả lời điều đó một cách riêng tư. Các bạn có những câu hỏi này, hãy đến gặp riêng tôi.

Anh Branham thân mến, chúng tôi có một giáo viên mà anh biết rằng Kinh Thánh nói...

Vâng, tôi đã trả lời rồi. Chờ một phút nào.

Anh Branham, đã có lúc chúng tôi đã ghi tên vào sổ của một...

Vâng, tôi đã trả lời rồi. Điều đó về việc bây giờ họ đã xóa tên như thế nào, họ có làm sai không?

421. Cái gì...Anh có tán thành hạn chế sanh đẻ không?

¹⁵³ Không, tôi không thể tán thành nó. Không, thưa quý vị. Hiếu không?

422. Nó...Có phải thiên sứ thứ bảy, như đã nói đến, trong Khải Huyền 10, cũng là người như Ê-li của Ma-la-chi 4?

Tôi đã trả lời điều đó chưa? Điều đó không giống như tôi đã trả lời điều đó.

¹⁵⁴ Vâng, đó là cùng một người. Khải Huyền 10 là Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, mà...sứ giả thiên sứ thứ bảy của Thời đại Hội thánh thứ Bảy, đó là Ma-la-chi 4.

Có phải hạn chế sinh đẻ...

¹⁵⁵ Tôi có rất nhiều về điều đó. Tôi chỉ đặt những câu này trở lại, và tôi—tôi không muốn trả lời; tôi muốn gặp bạn một cách riêng tư.

423. Chúng ta tìm ra nơi mà Nô-ê đã rao giảng trong một trăm hai mươi năm ở đâu và đóng con tàu trong một trăm hai mươi năm?

Tôi đã trả lời câu đó chưa?

¹⁵⁶ Một thế hệ, hay một thời gian ấn định, thời gian ấn định của một người trên trái đất là một trăm hai mươi năm, thời kỳ mà Nô-ê đóng tàu, được coi là một thế hệ vào thời đó. Một trăm hai mươi năm là thời gian đã định của con người. Và ông đã rao giảng, theo...Sáng thế ký 6:3, ông rao giảng cho thế hệ đó, đó là một trăm hai mươi năm; Nô-ê đã giảng. Được rồi. Hãy xem ngay bây giờ.

424. Trong Ma-la-chi 4, Ê-li này sẽ khiến lòng người cha trở lại với con cái, và rồi tấm lòng của con cái trở lại với những người cha. Đây có phải là cùng một người không?

¹⁵⁷ Vâng, cùng một người. Được rồi.Ồ, đợi một chút. Không! Xin lỗi, tôi xin lỗi. Chỉ...Thấy Đức Thánh Linh nắm bắt điều đó cho tôi không? Không! Tôi nghĩ rằng nó nói...Hiểu không?

¹⁵⁸ Điều gì đã xảy ra trong Ma-la-chi 3, ở đó, “Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta,” đó là Ê-li. Trong Ma-la-chi 4 quay lại và nói, “Này Ta sai Ê-li đến.” Ma-la-chi 3, Ngài phải lấy một sứ giả được sai đến trước mặt Đức Chúa Jêsus, đó là Giăng. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Ma-la-chi 4, khi Ê-li này đến, ngay sau Sứ điệp của ông và các sự việc, và sau đó là Sự Đến của Chúa và sự đổi mới trái đất.

¹⁵⁹ Và anh em chú ý, để chắc chắn rằng bây giờ không phải là... Làm thế nào Đức Thánh Linh đã viết nó bởi nhà tiên tri này, Ông nói, “Người sẽ khiến lòng của những người cha, trước tiên, trở lại cùng con cái.” Hiểu không? Đó là lần đến đầu tiên của Giăng. Ngài đã khiến lòng của những người cha, những người cha già, tộc trưởng, đến với Sứ điệp của con cái, đó là thế hệ mới sau đó, Chúa Jêsus, trong thế hệ đó. Sau đó và, liên từ, nó liên kết với nhau “những tấm lòng của con cái trở lại cùng cha,” có nghĩa là, Sứ điệp hôm nay sẽ biến đổi tấm lòng của con cái trong thời đại hội thánh trở lại đức tin nguyên thủy Ngũ Tuần ban đầu.

¹⁶⁰ Vì vậy nó sẽ là hai khác nhau...Một sứ giả, nhưng nó phân biệt ở đó—lần đến thứ nhất và lần thứ hai, của Giăng...hay sứ giả, Ê-li.

Chồng tôi và con trai út của tôi không tin...

Vâng, tôi đã trả lời câu đó. Tôi biết tôi đã trả lời, bởi vì tôi biết người đó đã ký tên của họ ở đó. Tôi nhớ đã nói chuyện với họ sau đó về nó.

425. Làm thế nào chúng ta có thể tìm thấy ý Chúa? Nhà—nhà của chúng tôi đến...Chúng tôi có nên chuyển nhà đến Jeffersonville, Indiana không? Liệu một người có thể là một Cơ-đốc nhân mà không thích người da màu không? Phải chăng Chúa không muốn họ bị đối xử như

chúng ta, vì họ có màu da sẫm? Anh sẽ...? Anh đề nghị gì trong điều này? Anh có tin vào sự hội nhập hoặc sự tách biệt không?

161 Tôi tin vào sự hội nhập. Tôi tin rằng một người đàn ông...Bất kể màu da của anh ấy là gì hay anh ấy là ai, anh ấy là một con người giống như tôi. Điều đó chính xác. Và tôi tin rằng, nếu họ cứ để yên cho những người da màu đó, và những người cộng sản họ đã không đi qua đó và làm cho họ...

162 Bây giờ, họ muốn...Bây giờ, những người da màu thực sự chân chính, có một nhóm thánh đồ chân chính được tái sinh, tin kính trong những người đó. Đúng, thật vậy. Chỉ vì làn da của tôi trắng và của họ ngăm đen, điều đó không có ý nghĩa gì với tôi. Người ấy là anh em của tôi nếu người ấy ở trong Đấng Christ.

163 Đó là lý do tại sao tôi khác với thông điệp của người Afrikaans; họ thậm chí không tin những người đó có linh hồn. Đó là điều khiến tôi không thích ở đó. Tôi đã nói, “Người đó là một con người giống như tôi. Người ấy có quyền đối với đặc quyền giống như tôi có. Làn da của người ấy không có ý nghĩa gì khác biệt đối với tôi, hay bất kỳ người nào khác được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.”

164 Nhưng tôi nói, “Nếu họ để những người da màu đó yên, họ sẽ không bao giờ bị làm cho như thế này.” Và tôi sẽ nói điều đó từ bục giảng này...Chúng ta có rất nhiều người da màu đến đây. (Tôi không nghĩ có người da màu nào ở đây tối nay.) Nhưng chúng ta có rất nhiều người da màu đến nhà thờ này. Thừa anh em, họ được chào đón như bất kỳ ai khác. Họ là anh chị em của tôi.

165 Và một số người tốt nhất tôi từng gặp trong đời là một số người da màu. Rồi có một số người trong họ thì nổi loạn, giống hệt như người da trắng, hoặc người da vàng, hoặc người da nâu. Vâng, thật vậy.

166 Bây giờ, tôi không tin vào hôn nhân lai tạp. Tôi tin rằng một người đàn ông da trắng không nên kết hôn với một cô gái da màu, hoặc một cô gái da màu kết hôn với một người đàn ông da trắng, hoặc một người da vàng kết hôn với một người da màu, hoặc một người da trắng, hoặc một...Tôi tin rằng da nâu, da đen,

da trắng và các chủng tộc giống như vườn hoa của Đức Chúa Trời, và tôi không tin rằng họ nên được lai giống. Tôi tin rằng đó là cách Chúa đã tạo ra họ, và tôi tin rằng đó là cách họ nên ở lại.

167 Cái gì...Thật ngu ngốc khi tôi nhìn thấy một cô gái da màu thực sự xinh đẹp, cô gái thông minh, ưa nhìn, xinh đẹp như bất kỳ người phụ nữ nào anh em muốn thấy...Tại sao cô ấy lại muốn kết hôn với một người đàn ông da trắng và có những đứa con lai? Một cô gái da màu thông minh muốn gì với một điều như thế? Là bởi vì đó là điều gì đó...mà người cộng sản...Và làm thế nào một—một người tốt...một—một—một người đàn ông da màu muốn kết hôn với một phụ nữ da trắng và có những đứa con da màu?

168 Tôi không tin tôi...Tôi tin rằng các bạn nên ở lại như những gì chúng ta đang có. Chúng ta—chúng ta là tôi tớ của Đấng Christ. Và Đức Chúa Trời đã tạo ra tôi...Nếu Ngài tạo ra tôi, màu da của tôi là màu đen, thì tôi rất vui được làm người da đen cho Chúa. Nếu Ngài tạo ra tôi da vàng, tôi sẽ là một người da vàng hạnh phúc cho Đấng Christ. Nếu Ngài làm cho tôi da trắng, tôi sẽ...?...người da trắng hạnh phúc cho Đấng Christ. Nếu Ngài biến tôi thành người da nâu, hoặc da đỏ, da đỏ Anh-điêng, bất kể đó là gì, thì tôi sẽ giữ nguyên màu da của mình. Đó sẽ là tôi. Tôi muốn giống như Đấng Tạo dựng đã tạo ra tôi.

169 Dưới đó ngày ấy ở Shreveport khi cuộc nổi dậy đó đến, và họ...và có tất cả những người trẻ da màu được thúc giục ngoài đó, những người cộng sản...

170 Tôi đã nói với anh em ở đây trong bức giảng này, Martin Luther King là món nợ lớn nhất mà người da màu từng mắc phải. Đúng. Người đàn ông đó sẽ dẫn hàng ngàn người trong họ đến một cuộc tàn sát (đúng vậy), được thúc giục bởi chủ nghĩa cộng sản.

171 Hãy để tôi chứng minh quan điểm của tôi. Tôi đã nói điều đó khoảng hai năm trước. Hãy nhìn những gì đang xảy ra ngay bây giờ. Họ nói họ đấu tranh để hội nhập, và khi luật pháp cho họ hội nhập...Và với quý vị là những người không tin vào sự hội nhập, hãy xấu hổ về mình. Quốc gia của chúng ta cho phép hội nhập, và chúng ta nên làm những gì ông chủ lớn nói làm. Điều đó hoàn toàn đúng.

Và bây giờ, quý vị nói...Không đến những nơi, và vân vân như thế, hoặc mua sắm, hoặc ngồi ở phía sau xe buýt, vân vân, không, thưa quý vị! Luật pháp nói rằng họ cũng như chúng ta, nên chúng ta cũng như họ; vì vậy chúng ta hãy hành động theo cách đó. Chúng ta hãy là cách đó. Và đó chính xác là điều mà mọi người tin. Và bây giờ, tôi tin rằng điều đó ở trong lòng họ.

¹⁷² Tôi chưa bao giờ có cảm giác như vậy dành cho dân sự như tôi có đối với những người nghèo ở Châu Phi, cách họ bị đối xử. Và tôi không tin vào thứ đó. Tôi là người miền nam; Tôi được sinh ra bên kia sông, nhưng tôi giống như Abraham Lincoln; Tôi đến đây, vì tôi tin rằng con người sinh ra đều bình đẳng. Đúng thế. Và tôi không tin vào việc phân chia con người và những thứ như thế, khi họ...được báp-têm bằng Đức Thánh Linh và vân vân.

¹⁷³ Nhưng hãy nhìn xem, không phải họ là những người da màu Cơ-đốc thực sự được tái sinh mà đang gây ra tất cả những rắc rối này. Quý vị muốn lên án họ vì điều đó, còn một số người trẻ da trắng phản bội của chúng ta thì sao? Hiểu không? Vậy thì, điều gì áp dụng cho người này thì cũng có thể áp dụng cho người kia. Ô, những người trẻ da trắng của chúng ta gây rắc rối gấp đôi những gì họ có. Điều đó hoàn toàn đúng. Điều đó ở đâu? Trong các trường đại học của chúng ta và những thứ như thế. Một số người có trình độ học vấn cao hơn của chúng ta đang gây ra những điều đó. Hiểu không?

¹⁷⁴ Ô, nó là gì? Bây giờ, để cho anh em thấy rằng đó là chủ nghĩa cộng sản chứ không phải người da màu, đó là cách chủ nghĩa cộng sản luôn xâm nhập để tiếp quản. Họ làm điều đó ở mọi quốc gia. Đó là cách họ làm, khiến các bạn đánh nhau, cuộc cách mạng, sau đó họ tấn công mà không cần một phát súng. Họ không muốn làm nổ tung đất nước này; họ muốn có nó. Họ có thể xâm nhập nó một cách lén lút. Và bây giờ, họ đã thấy một cơ hội làm điều đó, và biết cuộc cách mạng cũ là gì, và nghĩ rằng họ sẽ bắt đầu một cuộc cách mạng khác.

¹⁷⁵ Để chứng minh quan điểm của tôi là rõ ràng, sau khi họ có sự hội nhập (họ có nó ngay bây giờ, đúng luật, hợp pháp), bây giờ họ đang gây ra nhiều rắc rối hơn so với lúc đầu. Hiểu không?

Nó cho thấy rằng chính là chủ nghĩa cộng sản chứ không phải họ những linh hồn quý giá được sinh ra bởi Thánh Linh của Chúa.

426. Chúng ta vẫn còn hằng say rao giảng Phúc Âm không, hay thời gian đã hết?

¹⁷⁶ Không, hãy tiếp tục rao giảng hết sức như anh có thể rao giảng. Thừa anh em, hãy ở lại với nó; tôi ở ngay đằng sau anh em.

427. Anh Branham, khi anh nói tiên tri về: sẽ không ăn trứng, không sống trong thung lũng, lời tiên tri đó chỉ dành cho anh hay cho hội chúng? Được rồi.

¹⁷⁷ Nhiều năm trước, khoảng ba mươi năm trước, tôi đã đưa ra một lời tiên tri rằng điều đó sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt rằng sẽ có bệnh giữa các loài động vật, giữa gia súc, và trứng, thậm chí cả trứng. Và nó ứng nghiệm, rằng có những quả trứng không thể ăn được. Ngoài ra, nó sẽ xảy ra rằng những người sống trong thung lũng...Bây giờ hãy nhớ rằng, tôi đã nói tiên tri cách đây ba mươi năm, rằng điều đó sẽ xảy ra, rằng những người sống trong thung lũng, rằng tôi sẽ yêu cầu những Cơ-đốc nhân di chuyển khỏi thung lũng và họ không được ăn...Các loại thịt khác nhau và những thứ tương tự, sẽ là thuốc độc. Nó có thể rất nguy hiểm (tôi tin theo cách của tôi) nếu mọi người sống trong các thung lũng.

¹⁷⁸ Bây giờ, đó là trước khi họ có bụi phóng xạ hoặc biết bất cứ điều gì về bụi phóng xạ. Nhưng đó là Đức Thánh Linh cảnh báo tôi. Và ngay bây giờ, ngay cả với gia súc của chúng ta (anh em thấy chúng ngoài chợ) bị phun thuốc DDT đã để lại thứ gì đó trong những con bò.

¹⁷⁹ Xin lưu ý một lần nữa, tất cả những thứ lai tạp này và những thứ mà họ đang làm hoàn toàn đang hủy hoại loài người. “Ba mươi phần trăm,” hai mươi hoặc ba mươi phần trăm, từ *Tập san Bạn đọc* cho biết, “của các bệnh nhân trong bệnh viện được đưa vào đó bởi vì các bác sĩ.” Họ sẽ đưa cho bạn một loại thuốc để đánh bật thứ này ra khỏi bạn, và nó gây ra thứ gì khác ở đây.

¹⁸⁰ Và anh em có để ý trứng không? Năm ngoái hàng trăm trường hợp ở Louisville và Jeffersonville bị ốm và phải nhập viện nôn mửa vì ăn trứng mà những con gà trong thung lũng

ở đây...Những quả trứng từ thung lũng bị nhiễm bụi phóng xạ. Và đầu độc cỏ dại, và vân vân, mọi thứ đều bị ô nhiễm.

¹⁸¹ Nhưng đây là nơi anh em hiểu được nó, người anh em của tôi. Tôi tin hết lòng rằng điều đó được chép trong Kinh Thánh rằng—rằng không nên nhận thức ăn nào mà không được nhận nó với lòng tạ ơn, vì nó được thánh hóa bởi Lời Chúa và lời cầu nguyện. Hiểu không? Nếu anh em ăn nó, hãy nói, “Lạy Chúa Jêsus, Chúa đã chuẩn bị thức ăn này cho con. Bây giờ, với đức tin con thánh hóa thức ăn này thành sức mạnh cho cơ thể chúng con.” Sau đó ăn nó, vì tất cả những gì chúng ta làm là bởi đức tin.

Anh Branham thân mến, cơ sở để ly dị với một người chồng say rượu?

¹⁸² Tôi—tôi không thích nói về việc ly dị đó. Điều đó—điều đó... Nó, tôi—tôi—tôi sẽ nói về điều đó một lát sau.

428. Anh Branham, Anh (Chờ một chút. Điều này liên quan đến một trong những mục sư truyền đạo ở đây. Hãy để tôi đọc nó trước đã. [Anh Branham tạm dừng và đọc câu hỏi cho chính mình—Bt.] Ừm! Chờ một chút. Ồ, tôi nói với anh em. Dù sao thì tôi cũng sẽ đọc nó.)—**Anh Branham, Anh Neville nói với tôi qua lời tiên tri rằng CHÚA PHÁN NHƯ VẬY rằng tôi sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Bảo đảm với tôi rằng tôi sẽ nhận được Đức Thánh Linh, tôi vẫn chưa nhận được Đức Thánh Linh. Tôi có nên tiếp tục...?**

¹⁸³ Vâng, thật vậy! Làm việc đó đi. Tiếp tục tin tưởng.

Chú ý, tôi gọi...đang đứng ở nhà Anh Wood ngày hôm qua thì có một cuộc gọi đến từ một người đàn ông ngồi trên xe lăn, mà đến đây là gánh nặng cho một anh em hoặc người nào đó đã—mà đã là một người nghiện rượu và đã trải qua Hội Cai Rượu và tiêm thuốc, trong bệnh viện, và vân vân; và Anh Neville, nói tiếng lạ hoặc bằng cách nào đó đã đưa ra một—một lời tiên tri về người này, và đưa ra một lời tiên tri rằng điều gì đó tốt đẹp sẽ xảy ra với người đàn ông đó trong vài ngày tới, hoặc điều gì đó giống như thế. Và người đàn ông gọi đến và nói rằng người này, sáu mươi tám ngày nay, đã ra khỏi bệnh viện, chưa uống một ly rượu nào, hoặc uống một loại thuốc để không uống rượu, hoặc

bất cứ thứ gì. Và điều mà Anh Neville đã nói trong lời tiên tri đã ứng nghiệm. Ngợi khen Chúa! Chúng ta tin rằng anh của chúng ta là một người của Đức Chúa Trời.

Anh Branham thân mến, đó có phải là...?

¹⁸⁴ Bây giờ hãy đợi, cho phép tôi dừng lại ở đó chỉ một phút. Bây giờ, đó là những gì tôi đang cố gắng nói với mọi người. Anh Neville tin cùng một Sứ điệp mà tôi tin. Anh Capps, Anh Beeler, Anh Ruddell, tất cả những anh em quanh đây đều tin cùng một Sứ điệp mà tôi tin; họ rao giảng Nó, giống như tôi.

¹⁸⁵ Và nếu anh em muốn, thực sự muốn, anh sắp chuyển đi, và anh sắp nghỉ hưu hay điều gì đó hoặc điều gì khác, và muốn đến với Lời, hãy đến đây. Hãy đến với đền tạm, đó là nơi anh nghe Nó.

¹⁸⁶ Đây là những người tin kính. Họ là những người có cùng một Đức Thánh Linh mà tôi có và—và anh chị em có, dạy từ cùng một cuốn Kinh Thánh và cùng một Sứ điệp.

Anh Branham thân mến, những người sẽ nói tiếng lạ là những người còn sót lại...?

Vâng, tôi đã trả lời câu đó rồi. Ủ, ừm, tôi đã trả lời điều đó, về việc nói tiếng lạ.

Anh Branham, bài giảng của anh về phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, là phép báp têm như Danh Chúa Jêsus...?

Vâng, tôi đã trả lời câu đó rồi. Chúng ta hãy xem.

429. Anh Branham, Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng một—một người vợ nên vâng lời chồng. Tôi là một Cơ-đốc nhân và chồng tôi là một tội nhân. Anh ấy bắt bớ tôi bằng mọi cách có thể, và để tôi không đi nhà thờ và đọc Kinh Thánh của mình, Và—và phủ nhận Lời. Tôi nên làm gì?

¹⁸⁷ Những gì chị nên làm à? Bây giờ, hãy lắng nghe, chị phải vâng lời chồng mình; đó là Lời. Bây giờ, nếu anh ấy nói với chị và không cho chị đọc Kinh Thánh, hãy đi nhà thờ, hoặc điều gì đó tương tự, chị không cần phải vâng theo điều đó, bởi vì, “Người

nào sẽ—không bỏ cha bỏ mẹ, chồng, vợ, hoặc bất cứ điều gì mà theo Ta, thì không xứng đáng với Ta.” Đúng thế không?

¹⁸⁸ Không, đừng...Những người đàn ông được cho là...chị không phải...Một người đàn ông không được phép sử dụng quyền lực đó đối với một người nữ chỉ vì anh ta là người cai trị của cô ấy. Đức Chúa Trời là người cai trị cô ấy ở trên anh em, thừa anh em. Hiểu không? Và nếu vợ anh em đang làm điều gì đó sai trái, thì đừng...thì anh em có quyền nói với cô ấy, và cô ấy phải lắng nghe anh em. Nhưng anh em không có quyền đánh đập cô ấy, kéo cô ấy đi khắp nơi, hoặc—hoặc làm những việc đó. Không! Cô ấy...

¹⁸⁹ Đức Chúa Trời đã tạo dựng con người một người bạn đồng hành, không phải tẩm tẩm chùi chân. Hãy nhớ, nàng...Nàng là người yêu của anh em; nàng nên luôn luôn được như vậy.

430. Dân Chúa sẽ nhóm lại để nghe Lời sau cùng khi nào và ở đâu?

¹⁹⁰ Trong Đấng Christ. Đúng thế! Trong ngày sau rốt, họ sẽ nhóm lại trong Đấng Christ. Đừng quên điều đó bây giờ. Chúng ta có một nơi nhóm họp lại; chúng ta đã có nó thật chính xác.

431. Chúng tôi được gọi là...(Bây giờ, đây là câu hỏi ngày hôm trước.) Chúng tôi bị gọi là những con chim ô uế, bởi vì chúng tôi đến nhà thờ của Junior Jackson. Đôi khi bởi vì chúng ta cùng với—các...Anh ấy không tuân thủ các quy tắc mới của hội thánh tại nhà thờ này. Có phải đôi khi chúng ta nằm ngoài ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời để tham dự ở đó không?

¹⁹¹ Không, thưa quý vị! Tôi tin rằng Junior Jackson là người của Đức Chúa Trời. Tôi đã giải thích nó rồi. Tôi tin...

¹⁹² Bây giờ, chúng ta không đồng ý với trật tự của hội thánh. Bây giờ, tôi tin rằng nhà thờ của Junior—Junior...Tại sao anh ấy...Bao nhiêu người biết Junior Jackson? Ồ, chúng ta biết người đó là một người tin kính. Anh ấy tin Sứ điệp này cũng giống như tôi, và anh ấy tin những điều này. Thành thật mà nói, Junior và tôi thực sự là bạn, giống như những người đàn ông còn lại ở đây, J. T., Và—và Anh Ruddell, và Anh Jackson, và Anh Beeler, và tất cả những anh em này ở đây; tất cả chúng ta, chúng ta cùng nhau. Bây giờ,

chúng ta không...có thể không nhìn thấy giống nhau bằng mắt (thấy không?), nhưng chúng ta tin cùng một Sứ điệp này (thấy không?), và chúng ta gắn bó với nhau. Anh Humes cũng ở đó, một nhà truyền giáo, và ồ, rất nhiều cái khác nhau, tôi...Đôi khi tôi thậm chí không thể gọi tên của họ, nhưng anh—anh em biết ý tôi đang nói về anh em dù sao đi nữa, thưa anh em. Chắc chắn.

Anh muốn thoát khỏi công việc điều dưỡng...

193 Tôi đã hỏi điều đó. Còn nhớ không? Đó là một người chị thân yêu muốn biết về công việc điều dưỡng.

Khi tôi còn nhỏ, tôi đã...nói với mọi người rằng tôi muốn trở thành một nhà truyền giảng. (Tôi hiểu rồi. Tôi cũng đã trả lời câu hỏi đó rồi.) **Thế thì anh ấy nên làm gì về điều đó ngày nay?**

194 Ồ, đây là một lá thư từ một—một mục sư người làm việc cho Đấng Christ, đó không phải là...Nó chỉ là một lá thư cá nhân cho tôi. Đó là từ Anh Pat Tyler, một trong những anh em của chúng ta tại nhà thờ ở đây.

Đó là tất cả. Tạ ơn Chúa. Tôi biết ơn các bạn. Tôi chỉ nhận được...[Bằng trống—Bt.]

...là một,

An ủi và quan tâm của chúng ta đều chung
cùng.

195 Không biết Chị Wilson có còn ở trong tòa nhà không? Tôi đã thấy chị ấy ở đây. Chị biết tôi đã làm gì trước đây không, Chị Wilson? Tôi đang xem những bức ảnh khi chúng ta đặt viên đá góc nhà. Tôi nhìn vào bức ảnh và thấy Hope và tôi trước khi chúng tôi kết hôn. Tôi thậm chí không biết điều đó...Tôi nhớ đã nhìn thấy một bức ảnh khi tôi bước ra khỏi một trong những trận đấu của mình, khi tôi giành chức vô địch. Nhìn vào bức ảnh của tôi đêm nọ khi tôi còn là người nhân viên kiểm lâm ở đây tại Indiana. Và tôi nghĩ về hội thánh. Anh em biết đấy, tôi nghĩ chỉ còn một người đang ngồi ở đây tối nay từ trong nhóm đó. Bao nhiêu người ở đây kể từ thời điểm chúng ta đặt viên đá góc ở đó lúc ban đầu? Hãy giơ tay lên.

¹⁹⁶ Anh, Chị Wilson của tôi, tôi muốn anh chị—để hỏi anh chị hai điều gì đó. Còn nhớ tất cả chúng ta đã bắt đầu như thế nào không? Còn có nhớ cái nền nhà cũ khi nó được bao phủ bùn không? Có cửa sổ cũ mà lung lay. Chúng ta đã có tám mươi xu để bắt đầu. Một đồng cổ đại lớn, tất cả những thứ này là một khu rừng giống như phía sau chúng ta ở đây khi chúng ta xây dựng nó, đền tạm này.

¹⁹⁷ Hãy nhìn tất cả chúng ta đã thề nguyện và điều hành quanh bàn thờ. Chúng ta thấy họ đến và đi, hết người này đến người khác. Anh chị có để ý những người đã ở lại với Sứ điệp, họ đã hành động như thế nào không? Bây giờ, hãy nghĩ về những người đã rời xa Sứ điệp, họ đã đi như thế nào. Nghĩ về nó.

¹⁹⁸ Chúng ta ở đây tối nay, sau tất cả nhóm đó đông gấp ba lần chúng ta có ở đây bây giờ ngay cả trong các buổi nhóm đông đủ nhất của chúng ta. Hãy suy nghĩ về điều đó, khi xe buýt chở học sinh sẽ đậu trên khắp khu phố ở đây từ khắp mọi nơi, lên và xuống rất nhiều qua toàn bộ khu đất này. Ngay cả những người dư ra trong những chiếc lều đặt ngoài đó để lo về điều đó, và anh em vẫn không thể chứa hết mọi người, đang trung lại với nhau. Tôi chỉ là một thầy giảng trẻ. Hiểu không? Và trong số hàng ngàn người chúng tôi đã có, chỉ còn lại ba người chúng tôi ở đây tối nay.

¹⁹⁹ Tôi nhớ Chị Wilson ở đó khi tôi được gọi đến bên giường chị đang hấp hối vì bệnh lao, xuất huyết, cho đến khi ga trải giường và vỏ gối nằm bê bết máu trong góc. Tôi nhớ Đức Thánh Linh đã cầm máu. Vài ngày sau tôi đã làm phép báp têm cho chị ấy ở Sông Ohio trong nước lạnh giá nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, và đặt chị ấy ở phía sau chiếc hơi mui trần của tôi, một chiếc xe mui trần nhỏ cũ kỹ, và lái xe đưa chị ấy từ Utica...Đúng thế không? Từ...[Chị Wilson nói với Anh Branham—Bt.] Vâng! Chị Hope, vợ tôi, chị ở đó, ngồi ở ghế trước của một chiếc xe mui trần nhỏ, và mẹ tôi và Chị Snelling ở phía sau. Tôi có ảnh của họ, Chị Snelling, Mẹ, và tất cả, Bà Weber, Bà...mẹ vợ tôi, tất cả chúng tôi ở dưới đó, và Meda, chỉ là một cô bé nhỏ đứng ngoài kia, và bây giờ, người phụ nữ tóc hoa râm. [Một chị nói chuyện với Anh Branham]

200 Tôi nhớ khi họ có một ngày bàn huy hiệu nhỏ để thu về số tiền đầu tiên của chúng ta. Và tôi nhớ Hope đang đứng ở góc đường. Cô ấy chỉ là một cô gái, khoảng mười sáu tuổi; cô ấy đang bán hàng như thế này, trao huy hiệu này ra. Trao cho họ một huy hiệu. Anh em có thể đặt vào...

Một người say xuống phố; anh ấy nói, “Xin lỗi, thưa cô!” Nói, “Cô đang bán gì?”

Nói, “Không có gì. Để tôi cho bạn huy hiệu này.” Nói, “Đó là một khoản đóng góp cho nhà thờ. Nếu anh muốn đóng góp bất cứ thứ gì vào đây cho sự quyên góp, chúng tôi đang cố gắng kiếm đủ tiền để xây dựng một đền tạm cho...trong thành phố.” Nói, “Nếu anh muốn đặt bất cứ thứ gì, anh có thể, nhưng nếu...”

Nói, “Tôi không có gì cả.”

Nói, “Hãy lấy một huy hiệu dù sao đi nữa.” Anh ấy cầm lấy và nhìn nó. Ở trên một mặt nói—nói—nói, “Bạn sẽ sống Đời đời ở đâu?” Và ở mặt phía bên kia có một dấu chấm hỏi. “Bạn sẽ sống Đời đời ở đâu?” Một câu hỏi.

Anh ấy loạng choạng lùi lại, nhìn nó; anh ấy nói, “Thưa cô, cô đang hỏi một câu hỏi nghiêm túc đấy!”

Cô ấy nói, “Nhưng nó phải được giải quyết!” Đúng thế. Cô ấy đã đi ra ngoài bức màn đêm nay. Tôi nhớ những lời cuối cùng cô ấy nói. Tôi nhớ những gì tôi đã nói với cô ấy; Tôi nhớ nó. Vâng, thưa quý vị!

201 Rất nhiều nước đã chảy qua cầu kể từ đó. Chúng tôi từng đứng đó...Và trước khi chúng tôi có một nhà thờ, chúng tôi đã từng đứng, nắm tay nhau và hát bài hát này ở đây. Tôi có thể vẫn nghe thấy nó. Khi đó Myrtle chỉ là một đứa trẻ nhỏ. Tôi có bức ảnh của bé Leroy đang đứng ở đó, chỉ là một đứa trẻ mới biết đi.

Phước thay mối dây kết thân
Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
Sự tương giao kết hiệp tâm trí
Giống như trên miền thiên thành.

202 Khi chúng ta hát rằng có nhiều người trong số họ đang chờ đợi sự đến của Ngài.

...chúng ta cách xa,
 Nó khiến lòng chúng ta đón đau; (Anh chị em
 có yêu nhau như thế không?)
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

203 Anh Fleeman, anh ở gần đó, phải không? Tôi chỉ đang nghĩ, tôi biết anh khi chúng ta đến nhà Anh Roy. Anh có nhớ Adcocks không? Tôi có hình của Kenneth. Tên của em gái anh ấy là gì? [Anh Fleeman nói với Anh Branham—Bt.] Tôi có hình ảnh của họ; tất cả chúng tôi đang đứng ngoài đó với vòng tay ôm lấy nhau, xung quanh phía trước nơi này, Tiến sĩ Roy E. Davis, mục sư. Tôi đã nhìn vào chúng một lúc trước. Doc mang những bức ảnh cũ đến. Nó làm cho tôi cảm thấy thực sự buồn cười ở đây. Bây giờ thì...nhiều người trong số họ đã ra đi (thấy không?)—đã ra đi. Sẽ không lâu nữa đến lúc chúng ta ra đi. Hiểu không? Nhưng...

Nhưng khi chúng ta cách xa,
 Làm lòng chúng ta đón đau;
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

204 Anh chị em có nhớ Anh Bosworth không? Ngay trước khi anh ấy vượt qua phía bên kia, anh đã đứng dậy trong phòng, đi ngang qua sàn nhà và bắt tay với cha mình, và mẹ, và những người cải đạo của anh ấy theo Đấng Christ. Bốn mươi năm, họ đã chết bốn mươi hay năm mươi năm. Anh thấy họ đứng đó trong phòng, cố gắng làm cho mọi người nhìn thấy họ. Đó là gì? Ông cụ đã đi qua vào xứ đó mà tôi đã ở trong khải tượng sáng hôm ấy. Đúng thế.

205 Tôi đã thấy họ ở đằng kia; họ trẻ lại. Chúng ta vẫn gắn kết trong lòng; chúng ta hy vọng sẽ gặp lại nhau. Đúng thế. Chúa ban phước cho anh chị em.

206 Tôi đã chợt nhìn lại tòa nhà, nói về những người bạn da màu của mình, và tôi thấy Anh Chị Nash đang ngồi phía sau đó. Tôi không biết anh chị đã ở đó. Chỉ tình cờ nhìn lại; họ đang quay trở lại. Và người anh em khác đang ngồi ở đây...Đó có phải là người anh em thỉnh thoảng lại la rất lớn với tôi ở đó, đang ngồi ở đây không? Tôi không thể nhớ ra tên của anh ấy. Anh Wood nói rằng

anh đang nói chuyện với anh ấy. Anh ấy nói, “Anh biết không? Khi Thánh Linh chạm tôi, tôi phải hét lên ‘Chào!’” Nói, “Tôi hy vọng tôi không làm phiền gì cả.” Khi anh không la lớn “Chào!” nó làm phiền tôi. Xin Chúa ban phước cho anh anh chị em. Tôi yêu anh, chị em. Đúng thế.

²⁰⁷ Anh Nash, Chị Nash, anh chị biết tôi yêu mến anh chị. Vâng, thưa quý vị! Anh chị em là anh chị em của tôi trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

²⁰⁸ Các bạn yêu dấu thân mến, và nếu có ai khác, nếu tôi đã chưa gặp một số người trong họ, những cánh cửa ở đây mở ra cho anh chị em ở đây. Cửa thiên đường cũng sẽ được mở ra.

Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
Và hy vọng gặp lại nhau.

Của tôi...

Lòng Tin Ngược Lên Chúa, bây giờ, khi chúng ta hát. Chúng ta hãy hát một lần nữa bây giờ. Bây giờ là lúc để về nhà.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,
Ôi Cứu Chúa Thiêng Liêng!
Xin nghe lời tôi khẩn xin,
Quảng mọi tội xa khỏi tôi,
Ô xin để tôi từ ngày này
Thuộc về Chúa hoàn toàn!

Chúng ta hãy hát bài *Thánh thay, Thánh thay* một lần nữa, được không? Hãy cho chúng tôi một hợp âm, Chị ơi. “Ồ...” Chị biết bài đó chứ? Anh chị em còn nhớ khi Chị Gertie và họ thường hát bài đó không?

²⁰⁹ Ngày sắp tàn ở phía tây, Trời ban ơn cho đất; đất được ban phước. Tôi thích cảnh hoàng hôn mặt trời, lặn xuống, những chú chim cất tiếng hót cuối cùng. Điều đó phải đến với mỗi người chúng ta sau đó. Tôi nghĩ rằng thì giờ chiều tối...Anh em có bao giờ để ý không? Gió sẽ ngừng thổi; những con chim sẽ lặng im. Hiểu không? Đó là thế giới đang chết dần, ngày sắp tắt để được sinh ra lại vào sáng mai. Được rồi, chúng ta hãy thử điều đó bây giờ xem chúng ta có thể không:

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa Đức
Chúa Trời Toàn Năng.

Lee, lên đây một chút. Tôi—tôi—tôi tin rằng tôi—tôi không nghĩ rằng tôi biết giai điệu đó. Hãy để tôi thử hát mà không có âm nhạc. Hiểu không? Hãy xem nếu chúng ta có thể có được nó. Bây giờ, tôi biết...Tôi có thể hát nó sai. Hiểu không? Bây giờ các bạn giúp tôi, mỗi người trong anh chị em, nào.

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa Đức
Chúa Trời Chí...cao.
Trời và đất đầy dẫy Ngài,
Trời và đất đang ca ngợi Ngài,
Ôi Chúa Chí Cao!

Anh em thích điều đó không? Điều đó có ảnh hưởng gì đến anh em không? Hãy thử hát lại:

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa Đức
Chúa Trời Chí Cao!
Trời và đất đầy dẫy Ngài,
Trời và đất đang ca ngợi Ngài,
Ôi Chúa Chí Cao!

²¹⁰ Tôi thích điều đó, còn anh chị em? Ồ, tôi chỉ thích những bài hát cổ hay đó. Có điều gì đó về những bài hát mà tôi thích. Anh chị em có thể có tất cả các bài hát nhỏ ngắn mà anh chị em muốn. Đàn cho tôi bài đó; tôi thích bài đó. *Vượt Qua Bức Màn Bị Xé Rách*, tất cả những bài hát hay khác như thế; Tôi thích những bài hát đó. Tôi nghĩ ca hát là một phần của sự thờ phượng (vâng, thưa quý vị!), hát ngợi khen Chúa.

²¹¹ Được rồi, bài hát kết thúc của chúng ta, bây giờ, là *Mang Danh Jêsus Với Anh*. Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em bây giờ khi chúng ta đứng.

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Ồ, hãy mang Danh ấy đi khắp mọi nơi bạn đi.

Danh tôn quý, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ đây là câu tôi thích, và đó là lời cảnh báo bây giờ cho tất cả các bạn. Làm gì đây?

Mang Danh Jêsus với anh,
Như cái Khiên che khỏi mọi cạm bẫy; (Lắng
nghe!)
Khi những cám dỗ đến xung quanh anh, (Anh
em phải làm gì?)
Cứ kêu Danh Thánh trong lời cầu nguyện.
Danh tôn quý, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!
Dưới chân Chúa Jêsus chúng ta gặp nhau; (Cho
đến khi chúng ta gặp nhau!)
Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

[Ai đó nói, “Anh sẽ nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện chứ?”—Bt.]

Lạy Chúa Jêsus, xin ban phước cho người anh yêu dấu của con, và chữa lành cho anh ấy bây giờ trong Danh Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

HỎI VÀ ĐÁP VIE64-0830E

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh tới Chúa nhật, ngày 30 tháng Tám, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org